κ. Στέφανον Κότσιανον
Δικηγόρον
Ἑρμοῦ 37
Θεσ/νίκην

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚ. Χ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ
ΔΗΜ. Κ. ΚΟΥΤΣΗΣ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1930

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ
10
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1954
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ΄.
Ἀρτθ. Φύλλου 33
Τιμὴ φύλλου δραχμαὶ 1000

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΣΩΣΑΤΕ 1400 ΨΥΧΑΣ!

Ὁ Ταξιάρχης ἦτο πάντοτε ἕν ἐκ τῶν πτωχοτέρων χωρίων τοῦ Νομοῦ μας. Ὠφείλετο ἡ πτωχεία του εἰς τὸ ἄγονον τῶν ἐδαφῶν του, ἐντελῶς ἀκαταλλήλων πρὸς καλλιέργειαν τῶν δημητριακῶν. Οὕτω οἱ σχετικῶς πολυάριθμοι κάτοικοί του προσεπάθουν νὰ ἐξασφαλίσουν τὸ «σικαλίσιο» ψωμί των διὰ τῆς ὑλοτομίας ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς κτηνοτροφίας ἀφ' ἑτέρου.

Τὸ Κράτος οὐδέποτε ἐξήτασε σοβαρῶς τὴν δυσχερῆ θέσιν τῶν Ταξιαρχιωτῶν καὶ οὐδέποτε τὴν ἀντιμετώπισεν ὀρθῶς. Ὅλως ἀντιθέτως, ὡσὰν νὰ μὴ ἤρκει ἡ ἔνδεια τοῦ χωρίου αὐτοῦ, τὸ ἀπεστέρησε καὶ τῶν ἔστω ὀλίγων καὶ ἀνεπαρκῶν πόρων του διὰ τῆς εἰς βάρος αὐτοῦ δημιουργίας τοῦ Πανεπιστημιακοῦ Δάσους. Ἐξ ἑτέρου συνεπείᾳ τῆς φιλοδασικῆς πολιτικῆς καὶ τῶν ὑπερβολῶν αὐτῆς περιωρίσθησαν καὶ οἱ ἐκ τῆς κτηνοτροφίας πόροι τοῦ Ταξιάρχου, εἰς τρόπον ὥστε δὲν ἀπέμειναν πλέον εἰς αὐτόν, παρὰ οἱ βράχοι καὶ ἡ... ρίγανη!.. καὶ ὁ Ταξιάρχης ἔγινε τὸ πτωχότερον χωρίον τῆς Χαλκιδικῆς.

Ὁ καλὸς πατὴρ μεριμνᾷ περισσότερον διὰ τὰ ἀδύνατα τέκνα του, τὰ ἔχοντα μεγαλυτέραν ἀνάγκην. Ὁ συνετὸς πατὴρ δὲν παρέχει προσωρινὴν βοήθειαν εἰς τὰ τέκνα του αὐτά, ὡς νὰ εἶναι ἐπαῖται καὶ διὰ νὰ μὴ ἀποθάνουν. Φροντίζει διὰ τὴν ἀποκατάστασίν των. Φροντίζει. νὰ ἀποκτήσουν μίαν ἐργασίαν, οὕτως ὥστε αὐτοδυνάμως πλέον νὰ δύνανται νὰ ἐπαρκοῦν εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ βίου. Τὸ καλὸν καὶ συνετὸν Κράτος ὀφείλει νὰ κάμῃ τὸ ἴδιον. Ἀλλ' ὡς προείπομεν δὲν τὸ ἔκαμε ποτέ.

Μερικοὶ ὑποστηρίζουν, ὅτι πταίουν οἱ ἴδιοι οἱ Ταξιαρχιῶται διὰ τὴν κατάστασίν των. Καὶ ἀναγνωρίζουν μὲν ὅτι ἡ ἐπιδείνωσις τῆς θέσεώς των συνεπεία τῆς ἀποστερήσεως αὐτῶν τῶν δασικῶν πόρων των, δὲν δύναται νὰ καταλογισθῇ παρὰ μόνον εἰς τὸ Κράτος, ἀλλὰ κατὰ τὰ λοιπὰ πταίουν οἱ ἴδιοι, διότι καμμίαν δὲν κατέβαλον προσπάθειαν βελτιώσεως τῶν συνθηκῶν τῆς ζωῆς των στρεφόμενοι πρὸς ἄλλους τομεῖς δράσεως, π. χ. πρὸς τὴν δενδροκαλλιέργειαν κ. λ. π.

Ἔχουν ἄδικον ὅμως οἱ τοιαῦτα ἰσχυριζόμενοι. Ὅταν κανεὶς δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ προσπορισθῇ τὰ στοιχειώδη, διὰ νὰ θρέψῃ τὰ τέκνα του, ἡ ζωή του καθίσταται δραματική. Ἀντιμετωπίζει ἀγωνιωδῶς τὸ ἰδικόν του δυσεπίλυτον πρόβλημα, ἀπορροφᾶται ἀπὸ αὐτὸ καὶ δὲν δύναται νὰ συλλάβῃ οὔτε τὸ γενικὸν πρόβλημα, οὔτε τὴν ὀρθὴν λύσιν, ἀλλ' ἐξαναγκάζεται νὰ ἀκολουθῇ πρόχειρον καὶ ἐμβαλωματικὴν τακτικήν. Ἔργον τοῦ Κράτους εἶναι νὰ ἐξεύρῃ τὰς ἐνδεδειγμένας λύσεις καὶ νὰ τὰς ἐφαρμόσῃ, νὰ τὰς ἐπιβάλῃ.

Καὶ πρῶτον μὲν ὀφείλει νὰ ἐπιλύσῃ τὸ πρόβλημα, τὸ ὁποῖον ἐγέννησεν ἡ ἄδικος ἀποστέρησις τοῦ Ταξιάρχου τοῦ Δάσους του. Ἔπειτα δὲ νὰ μελετήσῃ σοβαρῶς τὰς ἰδιαιτέρας συνθήκας του. Νὰ καθορίσῃ τὸ εἶδος τῶν γεωργικῶν ἀσχολιῶν, εἰς τὰς ὁποίας δύνανται νὰ ἀσχοληθοῦν ἱκανοποιητικῶς οἱ Ταξιαρχιῶται καὶ νὰ τὸ ἐπιβάλῃ.

Αἱ Γεωργικαὶ Ὑπηρεσίαι τοῦ Νομοῦ, καὶ ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα ὑπὸ τὴν γενικὴν κατεύθυνσιν τῆς Νομαρχίας ὀφείλουν νὰ ἀκολουθήσουν μίαν συγκεκριμένην καὶ ἀποτελεσματικὴν πολιτικὴν ἐν προκειμένῳ καὶ διαφωτίζουσαι, ἐνισχύουσαι καὶ λαμβάνουσαι πάντα τὰ ἐπιβαλλόμενα μέτρα νὰ μετατρέψουν τὸ ὡραῖον ἀλλ' ἄτυχὲς αὐτὸ χωρίον εἰς μίαν εὐτυχῆ Κοινότητα, τοὐλάχιστον ὅσον εἶναι καὶ αἱ ἄλλαι...

Ἐὰν τὸ Κράτος δὲν δύναται νὰ ἐξεύρῃ καὶ ἐφαρμόσῃ τὴν λύσιν τοῦ προβλήματος Ταξιάρχου. Ἐὰν δὲν δύναται νὰ τερματίσῃ τὸ δρᾶμα τῶν χιλίων τετρακοσίων Ταξιαρχιωτῶν, οἱ ὁποῖοι συνεπείᾳ τοῦ ὑποσιτισμοῦ καὶ τῆς ἐν γένει ἀνεπαρκοῦς διατροφῆς καὶ διαβιώσεώς των γενικώτερον ἤρχισαν νὰ προσβάλλωνται καὶ ὑπὸ τυφλώσεως, διαρκῶς ἐξαπλουμένης περισσότερον, ἂς δηλώσῃ τὴν ἀδυναμίαν του καὶ ἂς μεριμνήσῃ τοὐλάχιστον διὰ τὴν ὁπουδήποτε ἀλλαχοῦ ἀποκατάστασιν τῶν ἀτυχῶν αὐτῶν χωρικῶν.

ΗΗ ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΝ ΓΕΡΑΚΙΝΗΣ

Οἱ ἐργάται, οἱ ὁποῖοι γεμίζουν τοὺς κλιβάνους φρύξεως λευκολίθου τῶν μεταλλείων τῆς Ἀγγλοελληνικῆς Ἑταιρίας Γερακινῆς συμβαίνει συνήθως μὲν νὰ ἐργάζωνται ὑπὲρ τὸ ὀκτάωρον, ἐνίοτε δὲ ὀλιγώτερον τούτου, τοῦθ' ὅπερ ρυθμίζεται ἀπὸ τὸ γέμισμα τῶν ἓν λόγῳ κλιβάνων, χωρὶς νὰ λαμβάνουν ἀποζημίωσιν διὰ τὴν ὑπερωρακὴν ἐργασίαν των, ἥτις κατὰ τὸν ἐργοδότην. . . . συμψηφίζεται.

Ἐὰν τὰ ἀνωτέρω εἶναι ἀληθῆ καθίσταται ἐμφανὴς ἡ καταστρατήγησις τῶν ἐργατικῶν νόμων καὶ ἐπειδὴ οἱ ἐργάται φοβοῦνται νὰ ἐπιδιώξωσιν ἀτομικῶς τὴν νόμιμον ἀποζημίωσίν των καλὸν εἶναι νὰ ἐξετάσῃ τὸ ζήτημα ὁ κ. Σταθμάρχης Γερακινῆς καὶ διαπιστῶν τὴν ἀλήθειαν νὰ προστατεύσῃ τοὺς ἐργάτας.

ΑΓΩΝΙΑ ΜΑΘΗΤΩΝ

Εἰς τὰ Πλανὰ τῶν Βραστῶν πολλὰ παιδάκια, διὰ νὰ μεταβοῦν εἰς τὸ σχολεῖον των, εἶναι ὑποχρεωμένα νὰ βαδίσουν ἐπὶ ἡμίσειαν καὶ πλέον ὥραν, νὰ διέλθουν δὲ ὁπωσδήποτε τὸν ποταμὸν Χαβρίαν. Ἀντιλαμβάνεται πᾶς τις ἐκ τούτων πόσας δυσχερείας συναντοῦν τὰ μικρὰ αὐτὰ πλάσματα καθ' ὁδὸν κατὰ τὴν περίοδον τοῦ χειμῶνος, δυσχερείας, αἱ ὁποῖαι προσλαμβάνουν δραματικὴν μορφὴν κατὰ τὴν ἀπογευματινὴν –νυκτερινὴν πρέπει νὰ εἴπωμεν, δοθέντος ὅτι τὴν ἐποχὴν αὐτὴν νυκτώνει ἀπὸ τὴν 4ην μ.μ.–ἐπιστροφήν των ἐκ τοῦ σχολείου, ἰδία δὲ ὅταν ἀγριεύῃ ὁ Χαβρίας, ὁπότε οἱ γονεῖς ἀναγκάζονται, νὰ μεταβαίνουν πρὸς προϋπάντησίν των εἰς τὸν ποταμόν, διὰ νὰ τὰ διαπεραιώσουν σῶα.

Νομίζομεν, ὅτι καλὸν θὰ εἶναι, νὰ καθορισθοῦν, ὡς καὶ ἄλλοτε ἐγίνετο, αἱ ὧραι διδασκαλίας περισσότεραι κατὰ τὴν πρωΐαν καταργουμένης τῆς ἀπογευματινῆς φοιτήσεως τοὐλάχιστον μέχρι τῆς Ἀνοίξεως.

Νομίζομεν ἐπίσης, ὅτι εἶναι ἀνάγκη, νὰ κατασκευασθῇ μία γέφυρα εἰς τὸ σημεῖον, διὰ τοῦ ὁποίου διαβαίνουν τὸν Χαβρίαν τὰ παιδάκια, διὰ νὰ μὴ θρηνήσωμεν ἀθῷα θύματα.

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΕΚΛΟΓΗ

Σήμερον διενεργοῦνται εἰς τὰ Νέα Μουδανιὰ ἐκλογαί, πρὸς ἀνάδειξιν διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς Ἑνώσεως Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν Χαλκιδικῆς Εὐχόμεθα ὁλοψύχως νὰ ἐκλεγοῦν οἱ ἄριστοι, ὥστε ἡ συνεταιριστικὴ κίνησις τοῦ Νομοῦ μας, τὴν ὁποίαν προτιθέμεθα, νὰ παρακολουθήσωμεν ἐφεξῆς ἐπιμελέστερον, νὰ τονωθῇ καὶ ἀποδώσῃ τοὺς ἀναμενομένους καρπούς.

Λαογραφικὰ σημειώματα

ΧΑΛΚΙΔΙΚΙΩΤΙΚΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ

Μαυρ. Παπαθανασίου

Κάθε χωριὸ τῆς Χαλκιδικῆς ἔχει καὶ τὰ δικά του ἔθιμα γιὰ τὰ δωδεκάμερα. Στὶς γενικὲς ὅμως γραμμές, ὁ ἑορτασμός τους ἔχει τὴ γενικὴ σφραγίδα γιὰ ὅλα τὰ χωριά. Γιαυτὸ θὰ θέλαμε νὰ γράψουμε λίγα γιὰ τὰ δωδεκάμερα ὅπως τὰ ζοῦνε τὰ χωριὰ τῆς Χαλκιδικῆς, μὲ τὰ ἁγνὰ καὶ ἀφελῆ ἔθιμά τους, τὶς παραδόσεις, τὶς προλήψεις καὶ δεισιδαιμονίες τους, γύρω ἀπὸ τοὺς τρεῖς ἑορταστικοὺς σταθμούς, τὰ Χριστούγεννα, τὴν Πρωτοχρονιὰ καὶ τὰ Θεοφάνεια. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ σκέψη καὶ ἡ ἀπόφαση, μᾶς ἦρθε κάπως ἀργά, περιοριζόμαστε γιὰ φέτος, μόνο στὸν τελευταῖο σταθμό, τὰ Θεοφάνεια, ἀναβάλλοντας γιὰ τοὺς ἄλλους δυὸ ποὺ χάσαν τὴν ἐπικαιρότητά τους. . . . τοῦ χρόνου . .

Ἡ γιορτὴ καὶ ἡ μέρα τῶν Θεοφανείων ἀποκαλεῖται ***Φῶτα*** καὶ ἡ παραμονὴ ***Σταυρός***. Σταυρός, γιατὶ μὲ τὴ χάρη τοῦ Σταυροῦ γίνεται ὁ ἁγιασμὸς τῶν νερῶν καὶ Φῶτα, γιατὶ φωτίζονται τὰ νερὰ κι' ὄχι γιατὶ ἀποκαλύπτεται ὁ Θεός Μὲ τὸ Μεγάλο Ἁγιασμό, κάθε νοικοκυρὰ θεωρεῖ χρέος της νὰ πάρῃ τὴ σπάνια της, νὰ ρίξῃ μέσα σ' αὐτὴ λίγο σιτάρι καὶ φασόλια καὶ νὰ πάῃ στὴ βρύση τοῦ χωριοῦ. Ἐκεῖ θὰ γεμίσῃ μὲ τὸ νεοαγιασμένο νερὸ καὶ θὰ τὸ χύσῃ στὴ στέρνα τῆς βρύσης ψιθυρίζοντας:

«Ὅπους τρέχ' τοὺ γιρὸ ἔτσ' νὰ τρέξ' κι τοὺ μπιρικιέτ' στοὺ σπίτι μ'»

Ὁ πόθος τῆς καλῆς σοδειᾶς ποὺ ἐξαρτᾶ τὴ ζωὴ τῆς οἰκογένειας, συνέχει τὴν ψυχὴ τῆς ἀγρότισσάς μας κι' ἐπικαλεῖται τὴ θαυματουργὸ χάρη ἀπὸ τ' ἁγιασμένα νάματα τοῦ Ἰορδάνη. Καὶ τὰ νερὰ ἀπὸ τὰ δοχεῖα τοῦ σπιτιοῦ ἀντικαθίστανται κι' αὐτὰ μὲ τὰ ἰαματικὰ ὕδατα τῆς ἅγιας ἡμέρας.

Ὅλα τὰ κακά, τὴ ἅγια τούτη μέρα τρέπονται σὲ ἄτακτη φυγή. Ὡς καὶ τὰ δύσμορφα, τριχωτὰ καὶ κατάμαυρα ὄντα οἱ ***Καρκάντζαλοι*** Καλλικάντζαροι, ποὺ πρὶς ἀπὸ δώδεκα μέρες κατέβηκαν ἀπὸ τὶς καπνοδόχες καὶ κρατοῦσαν σὲ τρόμο τοὺς ξενύχτηδες καὶ ποὺ ταλάνισαν τὸ δύστυχο τὸ μυλωνᾶ πάνω στὸ πανωσάμαρο, γυρίζοντας μὲ τ' ἄλεσμά του ἀπὸ τὸ μύλο, μὲ τὸ ἐκνευριστικὸ ***«Νὰ ἡ μιὰ μιργιά, νὰ κι ἡ ἄλλ' νὰ κι τοὺ πανουγόμ' κυλουνᾶς ποῦ τος;»*** ὡς τὸ πρῶτο λάλημα τοῦ κόκκορα, φεύγουν κι αὐτοὶ ἄτακτα μὲ τὸ πρῶτο ράντισμα τοῦ Θείου ἁγιασμοῦ

Μικροὶ μεγάλοι ἀγάλλονται.

Οἱ μικροὶ γιατὶ σήμερα μποροῦν νὰ δοκιμάσουν τὰ εὔγευστα λουκάνικα ποὺ στεγνωμένα πιὰ στὴ βέργα τοὺς καλοῦν, ἀπαλλαγμένα ἀπὸ τοὺς καλλικαντζάρους ποὺ κατοικοῦσαν μέσα σ' αὐτὰ ἀπὸ τὰ Χριστούγεννα Ἔτσι τοὺς ἔλεγε ἡ μάνα τους καὶ τὸ πιστεύανε καὶ θὰ τὸ πιστεύουνε πάντα. Δεισιδαιμονία θὰ πῆτε. . . Σωστά. Ἀλλὰ νόστιμη καὶ σκόπιμη. Γιὰ νὰ περιγράψει κανεὶς τὰ ἔθιμα τῶν Θεοφανείων τῶν χωριῶν τῆς Χαλκ)κῆς θὰ ἀπαιτοῦσε χρόνο καὶ χῶρο. Σεβόμαστε περισσότερο τὸ χῶρο τῆς ἀγαπητῆς «Φωνῆς» καὶ σταματοῦμε στὰ ἔθιμα ἑνὸς μονάχα χωριοῦ, τοῦ ***Ἁγίου Προδρόμου***, σὰν ἀντιπροσωπευτικὴ σφραγίδα τῶν ὡραίων παραδόσεων τοῦ Χαλκιδικιώτικου δωδεκαημέρου:

Παραμονὴ τῶν Φώτων. Πρὸ πολλοῦ ἔχει νυχτώσει. Ὅπου νάναι θὰ βγοῦν ***οἱ Φουταροί***, δηλ. ὁμάδες ἀνδρῶν, ὄχι παιδιῶν, γιὰ νὰ ποῦν ***τὰ Φῶτα*** καὶ νὰ πάρουν τὸ φιλοδώρημά τους, κρέας χοιρινό, λουκάνικα καὶ χρήματα. Αὐτὰ τὴν ἑπόμενη μέρα θὰ γίνουν, τὰ πρῶτα νόστιμος μεζές, τὰ δεύτερα κρασὶ καὶ ἡ σύνθεση τρικούβερτο γλέντι. Σταματοῦν στὸ πρῶτο σπίτι κι ὅλοι μαζὺ τραγουδοῦν τὶς παρακάτω στροφὲς μ' ἐναλλασσόμενο μέλος:

Σήμερα τὰ Φῶτα κι φουτισμὸς
κι χαρὲς μιγάλις στοὺς οὐρανούς.
Σήμερα βαφτ ζ υν τοὺν ἡ Χριστὸ
μέσ' στοὺν Ἰουρδάνη τοὺ πουταμό.
Σήμιρα κυρά μας ἡ Παναγιὰ
μὶ τὰ θυμιατήρια στὰ δάχτυλα.
(Ἀκολ. στίχοι γιὰ τὴν οἰκοδέσποινα)
Σήκου κυρά μου κι ἄλλαξι
κι βάλι τὰ καλά σου.
Ἔβαλι τοὺν ἥλιου πρόσουπου
κι τοῦ φιγγάρ ἀστήδι
κι τοῦ κουράκου τοὺ φτιρὸ
βάλαν τοὺ καμπανουφρύδι.
(Κι ἂν ὑπάρχει ἄγαμος κοπέλλα τοὺς παρακάτω στίχους)
Δῶ 'χουν κόρη γιὰ παντρειὰ
κόρη γιὰ ν' ἀρραβουνιάσουν.
κι προυξντάδις ἔρχουντι
'ποὺ 'πάν' ἀποὺ τὴ Πόλι
ρουτοῦσαν κι ξαναρουτοῦν
ποῦ νἄβρουν τέτοι κόρη
τέτοια ψιλὴ τέτοια λιγνὴ
τέτοια μαυροματοῦσα
πὄχει τοὺ μάτι σὰν ἰληὰ
τοὺ φρύδι σὰ γαϊτάνι
τοὺ δόλιου τοὺ ματόφυλλου
σὰ κρόσια 'ποὺ μαϊτῆλι.
(Καὶ γιὰ τὸν σπουδάζοντα γυιὸ)
Γραμματικέ μου κι ὄμουρφη
κι ψίλτη κι ἀναγνώστη
ποὺ κάθουσαν κι' ἔγραφις
τρία χρουνῶν ἀγάπη
τρία χρουνῶν 'γαπητικιὰ
βουλιέσει νὰ χουρίσῃ.
(Κι ἂν ὑπάρχῃ βρέφος τοὺς παρακάτω)
Κι' αὐτὸ τ' ἀστρούδι τοὺ μικρὸ
ποὺ πάει μὶ τοὺ φιγγάρι
νὰ μοὶ τοὺ χάριζ' οὖ Θιὸς
ν' ἁπλώσου νὰ τοὺ πάρου
νὰ τὄχου Ἅγιον κι Σταυρὸν
στὴν ἐκκλησιὰ φανάρι
(Καὶ ἔπεται ἡ ἑπωδὸς)
Σ' αὐτὸ τοὺ σπίτι 'ποὺ 'ρταμι
πέτρα νὰ μὴ ραΐσῃ
κι' οὖ νοικουκύρης τοῦ σπιτιοῦ
χρόνια πουλλὰ νὰ ζήσῃ.
(Σ' ἔτη πουλλὰ κὶ τοὺ χρόν')

Ὡραῖα στ' ἀλήθεια τὰ ἔθιμα. Εἶναι συνυφασμένα μὲ τὴ ζωὴ κάθε χωριοῦ στὸ πέρασμα τοῦ χρόνου. Κάθε κατάργησή τους ἀποτελεῖ βεβήλωση Μπορεῖ τάχα ὁ Ἅγιος Πρόδρομος νὰ νιώσῃ Θεοφάνεια χωρὶς ***«Φου αροί»;*** Ὅπως καὶ ἡ Γαλάτιστα χωρὶς μασκαρέματα καὶ ***Γκαμήλα*** τὴν ἴδια μέρα ποὺ νὰ περιφέρεται στοὺς δρόμους; Κι ἀνάλογα κάθε ἄλλο χωριό; Οἱ γιορτὲς τοῦ δωδεκαημέρου σὲ μερικὰ χωριὰ τῆς Χαλκιδικῆς παλαιότερα, ἔληγαν μὲ τὰ περίφημα ***«Ρουγκάτσια»*** εἶδος ὀργιαστικῆς λατρείας, ὑπολείμματα ἀρχαίου Διονυσιακοῦ ὀργίου (ρεύματος).

Στὶς 7 Ἰανουαρίου, τὸν Ἅη Γιάννη, ἡ διασκέδαση στὸ δημόσιο χορὸ κορυφώνονταν μὲ τὴ δύση τοῦ ἡλίου Κάποια στιγμή, ὅλοι οἱ διασκεδάζοντες νέοι, σταματοῦσαν τὸ χορό. Ἔτρεχαν κι ἅρπαζαν ἀπὸ ἕνα ρόπαλο, τὸ ἔβαζαν στὸ δεξιὸ ὦμο σὰν ὅπλο, ἔμπαιναν σὲ φάλαγγα κατ' ἄνδρα καὶ μὲ τοὺς ρυθμικοὺς ἤχους τῶν μουσικῶν ὀργάνων ἀρχιζαν, καθένας νὰ περιστρέφεται κυκλικὰ καὶ σὲ κυκλικὴ γραμμὴ καὶ νὰ ἐκτελῇ ρυθμικὲς κινήσεις μὲ τὸ ρόπαλο. Οἱ κινήσεις γινόταν ὁμοιόμορφες γιατὶ μιμοῦνταν στὴν ἀλλοιγὴ τὸν ἐπὶ ἐκφαλῆς ἀρχηγό. Νόμιζε κανεὶς ὅτι καταλαμβάνονταν ἀπὸ φρενίτιδα καὶ πολεμικὸ μένος ὅπως αὐτὸ ποὺ καταλαμβάνει τὸν Ἀβησσυνιακὸ στρατὸ μπροστὰ στὸν αὐτοκράτορά του. Ὁ ρυθμὸς τῶν ὀργάνων γινόταν ταχύτερος — ταχύτερος, ὁ ἱδρῶτας ἔτρεχε ἀπὸ τὰ μέτωπά τους, ἡ ἀναπνοή τους κοβόταν καὶ στὸ μάξιμουμ ἐξεσφενδόνιζαν τὰ ρόπαλα ψηλὰ σφυρίζοντας δαιμονισμένα. Τὸ σφύριγμα αὐτὸ ἦταν σύνθημα τῆς διαλύσεως, τῆς ἀποχωρήσεως καὶ τῆς λήξεως τῶν ἑορτῶν συνάμα.

Γεωργικὴ Στήλη

Η ΛΙΠΑΝΣΗ ΤΗΣ ΕΛΙΑΣ

Ὑπὸ ΝΙΚ. ΑΝΤΩΝΙΑΔΟΥ—Γεωπόνου

Ἡ ἐλιὰ καθὼς ὅλοι γνωρίζουμε ἀπορροφάει μὲ τὶς ρίζες της ἀπὸ τὸ ἔδαφος διάφορα θρεπτικὰ συστατικὰ γιὰ νὰ βλαστήσει, γιὰ νὰ ἀνθοφορήσει καὶ γιὰ νὰ καρποφορήσει. Τὰ σπουδαιότερα ἀπ' αὐτὰ τὰ συστατικὰ εἶναι τρία, τὸ Ἄζωτον, τὸ Φωσφορικὸ καὶ τὸ Κάλι.

Αὐτὰ τὰ θρεπτικὰ στοιχεῖα, ὅπως τὰ λέμε, πολλὲς φορὲς εἶναι λιγοστὰ καὶ ἔτσι ἡ ἐλιὰ ὑποφέρει.

Τὸ Ἄζωτο συντελεῖ στὴ γρήγορη ἀνάπτυξη τῆς ἐλιᾶς καὶ γενικὰ σὲ μιὰ πλουσια βλάστηση.

Τὸ Φωσφορικὸ καὶ τὸ Κάλι συντελοῦν κυρίως στὸ νὰ δέσει καρπὸ τὸ δένδρο, νὰ μεστώσει τὸ ξύλο καὶ νὰ βελτιωθεῖ ἡ ποιότητα τοῦ καρποῦ.

Ἐὰν λοιπὸν ὑπάρχουν ἄζωτο, φωσφορικὸ καὶ κάλι σὲ ἀρκετὲς ποσότητες στὸ ἔδαφος ἡ ἐλιὰ θὰ βλαστάνει καὶ θὰ καρποφορεῖ.

Τὸ ἔδαφος ἔχει ἀρκετὲς ποσότητες τέτοιων θρεπτικῶν στοιχείων. Εἶναι ὅμως γνωστὸν πῶς πολλοὶ ἐλαιῶνες ποτὲ σχεδὸν δὲν λιπάνθηκαν καὶ ὡς ἐκ τούτου τὸ ἔδαφος τῶν ἐλαιώνων αὐτῶν ἤρχισε νὰ ἐξαντλεῖται. Ἀλλὰ καὶ ἐὰν δὲν συμβαίνει αὐτό, συμβαίνει κάτι ἄλλο, τὸ ὅτι δηλαδὴ αἱ ποσότητες τῶν θρεπτικῶν αὐτῶν στοιχείων ποὺ βρίσκονται στὸ ἔδαφος εἶναι δυσκολοδιάλυτες καὶ ἔτσι οἱ ρίζες της δὲν μποροῦν νὰ τὶς ἀπορροφήσουν.

Γιὰ νὰ μὴ λοιπὸν στερηθεῖ ἡ ἐλιὰ τὰ πολύτιμα αὐτὰ θρεπτικὰ στοιχεῖα πρέπει ἢ νὰ φροντίσουμε νὰ διαλυθοῦν κάτω στὸ ἔδαφος εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἀπορροφῶνται ἢ νὰ προσθέσουμε ἕτοιμα θρεπτικὰ στοιχεῖα. Μὲ τὸ σκάψιμο καὶ μὲ ἄλλες καλλιεργητικὲς φροντίδες ἀποθηκεύεται στὸ ἔδαφος ἀρκετὴ ὑγρασία ποὺ διαλύει, σιγὰ-σιγὰ τὰ δυσκολοδιάλυτα θρεπτικὰ στοιχεῖα, πλέον δὲ τούτου συντελεῖ καὶ εἰς τὸ νὰ ἀπορροφηθοῦν ἀπὸ τὶς ρίζες οἱ τροφὲς ποὺ ἐμεῖς διὰ τῶν λιπασμάτων θὰ προσθέσουμε.

1) Μὲ **χλωρὴ λίπανση**: Κάθε χλωρὸ χορτάρι, κάθε φύλλο, κάθε βλαστὸς ποὺ παραχώνεται σὲ χῶμα σαπίζει, γίνεται κοπριὰ καὶ δυναμώνει τὸ ἔδαφος.

Συμφέρον λοιπὸν τῶν ἐλαιοπαραγωγῶν εἶναι νὰ μὴν καθαρίζουν τὰ χορτάρια καὶ τὰ φύλλα τῆς ἐλιᾶς ἢ τὰ κλαδάκια καὶ τὰ πετᾶνε ἔξω ἀπὸ τὸν ἐλαιῶνα των, ἀλλὰ νὰ τὰ παραχώνουν στὸ χῶμα γιὰ νὰ σαπίσουν.

Ἐπειδὴ ὅμως τὰ χορτάρια, τὰ φύλλα καὶ τὰ κλαδάκια εἶναι λίγα καὶ τὸ δυνάμωμα τοῦ ἐδάφους δὲν εἶναι ἀρκετό, γι' αὐτὸ ὑπάρχουν εἰδικὰ φυτὰ ποὺ κάνουν πολλὴ καὶ τρυφερὴ βλάστηση τὴν ὁποίαν παραχώνουμε. Τέτοια κατάλληλα φυτὰ εἶναι ὁ βίκος, τὰ λούπινα, τὰ κουκιά, τὰ τριφύλλια κ.α. Τὰ φυτὰ αὐτὰ παίρνουν ἄζωτο ἀπὸ τὸν ἀέρα καὶ δυναμώνουν μ' αὐτὸ τὸ ἔδαφος.

Ἐπειδὴ δὲ παραχώνουμε τὸ χλωρὸ χορτάρι τους γιὰ δυνάμωμα τοῦ ἐδάφους, λέμε πῶς κάνουμε χλωρὴ λίπανση. Τὰ σιέρνουμε μὲ τὶς πρῶτες βροχὲς τὸ φθινόπωρο καὶ τὰ παραχώνουμε νωρὶς τὴν ἄνοιξη.

Μὲ τὴν χλωρὴ λίπανση ἐμπλουτίζεται τὸ ἔδαφος, κυρίως σὲ ἄζωτο.

2) Μὲ **κοπριά**. Ἡ κοπριὰ εἶναι τὸ καλύτερο λίπασμα. Δὲν πλουτίζει μόνον τὸ ἔδαφος σὲ θρεπτικά, συστατικά, ἀλλὰ διευκολύνει καὶ τὴ διάλυση τῶν ἀδιαλύτων θρεπτικῶν στοιχείων ποὺ βρίσκονται, καθὼς εἶπα καὶ παραπάνω σὲ μεγάλες ποσότητες. Ἡ κοπριὰ μ' ἄλλα λόγια κάνει τὸ χῶμα γόνιμο καὶ παραγωγικό. Ἂν ὑπῆρχε ἀρκετὴ κοπριὰ γιὰ νὰ λιπαίνουμε ὅλες μας τὶς ἐλιὲς καὶ νὰ προσθέταμε καὶ λίγο λίπασμα, τότε θὰ πετυχαίναμε τὸν καλύτερο συνδυασμὸ στὴ λίπανση. Ἡ κοπριὰ πάντοτε σκορπιέται στὸν ἐλαιῶνα τὸ φθινόπωρο. Σκορπιέται σ' ὅλο το μέρος ποὺ καταλαμβάνει τὸ φύλλωμα τοῦ δένδρου καὶ λιγάκι μακριὰ ἀπὸ τὸν κορμὸ καὶ παραχώνεται ἀμέσως μὲ σκάψιμο ἢ μὲ ὄργωμα.

Σύμφωνα μὲ ὑπολογισμοὺς ποὺ ἔγιναν χρειάζεται γιὰ κάθε στρέμμα 7οο–1οοο ὀκάδες κοπριά.

3) Μὲ **Χημικὰ λιπάσματα**. Ὅπου οἱ κοπριὲς δὲν φτάνουν καὶ ἡ χλωρὴ λίπανση δὲν ἐφαρμόζεται, θὰ καταφύγουμε στὰ χημικὰ λιπάσματα. Τὰ λιπάσματα αὐτὰ περιέχουν ἄζωτο, φωσφορικὸ καὶ κάλι, δηλαδὴ τὰ τρία βασικὰ θρεπτικὰ στοιχεῖα τῶν φυτῶν.

Στὸ ἐμπόριο κυκλοφοροῦν τὰ λιπάσματα μὲ διάφορες ὀνομασίες καὶ τύπους.

Γιὰ τὴν ἐλιὰ θὰ χρησιμοποιήσουμε τὰ ἑξῆς:

Θειϊκὴ ἀμμωνία (21—ο—ο), Νίτρο (15—ο—ο), Ὑπερφωσφορικὸ (ο—16—ο), καὶ Θειϊκὸ κάλι (ο—ο—48)5ο).

Ἡ ἐλιὰ ἀγαπάει τὸ κάλι. Εὐτυχῶς ὅμως, τὰ περισσότερα ἐδάφη ἔχουν ἄφονο κάλι καὶ δὲν παρουσιάζεται πάντοτε ἀνάγκη νὰ βάζουμε καλιοῦχο λίπασμα. Τὸ φωσφορικὸ εἶναι ἀπαραίτητο καὶ εἶναι κάπως λιγοστὸ στὰ ἐδάφη, ἐκεῖνο ὅμως ποὺ εἶναι περισσότερο ἀπαραίτητο καὶ εἶναι λιγοστὸ στὰ περισσότερα ἐδάφη μας εἶναι τὸ ἄζωτο, ἐκτὸς ἀπὸ τὰ γόνιμα καὶ κοπρισμένα χωράφια μας. Αὐτὸ θὰ προσέξουμε πρῶτα, κατόπιν τὸ φωσφορικὸ καὶ τελευταῖα τὸ κάλι.

Τὸ μέγεθος καὶ ἡ βλάστηση τῆς ἐλιᾶς θὰ κανονίσουν τὴν ποσότητα τοῦ λιπάσματος ποὺ θὰ ρίξουμε. Μιὰ γενικὴ συνταγὴ γιὰ δένδρα ποὺ δὲν λιπάνθηκαν σχεδὸν ποτὲ εἶναι ἡ ἑξῆς: Ἀμμωνία 2 ὀκάδες, φωσφορικὸ 3 ὀκάδες καὶ καλιοῦχο 2 ὀκάδες κατὰ δέντρον.

Ἐν πάσῃ ὅμως περιπτώσει ὁ ἐλαιοπαραγωγὸς θὰ πρέπει νὰ προσέξει τὸ δέντρο του. Ἂν εἶναι κακεκτικὸ θ' αὐξήσει τὴν ἀμμωνία, ἂν πάλι δεῖ πῶς μὲ τὴν ἀμμωνία καὶ τὸ φωσφορικὸ δένουν καλὰ οἱ ἐλιές του δὲν θὰ ρίξει καλιοῦχο λίπασμα κ. ο. κ.

Πάντως γιὰ ν' ἀποδώσουν τὰ λιπάσματα χρειάζεται ὑγρασία Ἂν δὲν ὀργώσουμε καὶ δὲν σκάψουμε τὸν ἐλαιῶνα, ἂν δὲν φροντίσουμε νὰ συγκρατηθῇ τὸ χῶμα, ἂν δὲ κλαδέψουμε κ. λ. π., καλλίτερα νὰ μὴν δίνουμε χρήματα γιὰ λιπάσματα.

Τὸ λίπασμα τὸ σκορπᾶμε κάτω ἀπὸ τὰ δέντρα σ' ὅλην τὴν ἔκταση ποὺ πιάνει τὸ φύλλωμα καὶ μακριὰ ἀπὸ τὸν κορμὸ 5ο–6ο πόντους καὶ τὸ σκεπάζουμε μὲ σκάψιμο, γιὰ νὰ κατέβει πιὸ γρήγορα, ἰδίως τὸ φωσφορικὸ καὶ τὸ κάλι, πρὸς τὶς ρίζες.

Καλλίτερη ἐποχὴ γιὰ τὸ παράχωμα τῶν λιποσμάτων εἶναι τὸ τέλος τοῦ φθινοπώρου καὶ ἰδίως γιὰ τὰ φωσφοροκαλιοῦχα καὶ τὴν ἀμμωνία. Τὸ νίτρο (15—ο—ο) τὸ παραχώνουμε καὶ αὐτὸ Φλεβάρη—Μάρτη, δηλαδὴ μόλις θὰ πρόκειται ν' ἀρχίσῃ ἡ νέα βλάστηση. Προτιμοῦμε τὸ νίτρο γιὰ ἐδάφη βαριά, ἀργιλλώδη, κρύα ὅπου ἡ ἀμμωνία ἀργεῖ νὰ διαλυθῇ.

ΝΙΚΟΣ ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ

Ἱστορικὰ Σημειώματα

Ο ΝΑΥΑΡΧΟΣ ΠΡΩΤΕΑΣ

Ἦτο υἱὸς τοῦ στρατηγοῦ Ἀνδρονίκου περὶ τοῦ ὁποίου ἐγένετο λόγος εἰς προγενέστερον σημείωμά μας. Ἔζησε κατὰ τοὺς χρόνους κατὰ τοὺς ὁποίους ἐβασίλευεν ἐν Μακεδονίᾳ ὁ Ἀντίπατρος, ὑπὸ τοῦ ὁποίου καὶ διετάχθη νὰ συναθροίσῃ στόλον πρὸς ὑπερίσπισιν τῶν νήσων καὶ τῶν ἀκτῶν τῆς Ἑλλάδος κατὰ τῶν Φοινίκων οἵτινες ὑπηρέτουν τότε ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν Περσῶν. Πράγματι ὁ Πρωτέας, εἰς σύντομον χρονικὸν διάστημα συνεκέντρωσεν ἱκανὸν στόλον καὶ ἀνιχθεὶς εἰς τὸ πέλαγος πρὸς ὑπόκρουσιν τῶν ἐχθρῶν, συνεκρούσθη παρὰ τὴν νῆσον Σίφνον. Ἀποτέλεσμα τῆς συγκρούσεως ταύτης ὑπῆρξεν ἡ κατατρόπωσις τοῦ Φοινικικοῦ στόλου, εἰς σημεῖον ὥστε πλεῖστα ἐχθρικὰ πλοῖα ἠχμαλωτίσθησαν.

Ο ΓΛΥΠΤΗΣ ΠΑΥΣΑΝΙΑΣ

Κατήγετο ἐξ Ἀπολλωνίας καὶ ἦτο κυρίως Χαλκοπλάστης. Συνήθια ἐπεκράτει εἰς τοὺς Ἀρχαίους Ἕλληνας, ἔπειτα ἀπὸ περιφανῆ νίκην ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν, νὰ ἀφιερώνουν εἰς Μαντεῖα ἢ Βωμοὺς Θεῶν, ἀγάλματα, τὰ λεγόμενα «ἀναθήματα». Περὶ τὸ 369 π. Χ. οἱ Πελοποννήσιοι Τεγεᾶται ἦλθον εἰς ρῆξιν πρὸς τοὺς Σπαρτιάτας τοὺς ὁποίους καὶ ἐνίκησαν. Εἰς ἀνάμνησιν τοῦ γεγονότος τούτου, ἀνέθεσαν εἰς τὸν Παυσανίαν νὰ κατασκευάσῃ ἀνάθημα εἰς τὸ ὁποῖον εἰκονίζετο ὁ Θεὸς Ἀπόλλων, ἡ θεὰ Νίκη καὶ οἱ ἥρωες Τεγεᾶται οἵτινες ἐμψυχωθέντες ὑπὸ τῶν ἐν λόγῳ θεῶν, κατώρθωσαν νὰ νικήσουν τοὺς ἀντιπάλους. Τὸ ἀνάθημα τοῦτο ἀφιερώθη εἰς τὸ Μαντεῖον τῶν Δελφῶν.

Ο ΙΑΤΡΟΣ ΠΟΛΥΚΡΙΤΟΣ

Ἀναφέρεται ὑπὸ τοῦ Πλουτάρχου, ὡς καταγόμενος ἐκ τῆς Μένδης τῆς Κασσάνδρας. Τόσον ἡ φιλομάθειά του ὅσον καὶ ἡ πολυτάραχος ἐποχὴ κατὰ τὴν ὁποίαν ἔζησε, τὸν ἠνάγκασαν νὰ περιοδεύσῃ πολλὰς χώρας καὶ ἐν τέλει νὰ καταλήξῃ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Ἀσίας, εἰς χώρας ὅπου παν σχυροι κυβερνῆται ἦσαν οἱ Πέρσαι Εἰδικῶς ἐπὶ Πολυκρίτου ἐβασίλευεν ὁ Ἀρταξέρξης Β' ὁ λεγόμενος Μνήμων ὑπὸ τῶν ἱστορικῶν, λόγῳ τῆς ἰσχυρᾶς μνήμης του. Ἦτο δὲ ὁ Ἀρταξέρξης οὗτος ὁ πρεσβύτερος υἱὸς τοῦ Δαρείου καὶ τῆς Παρυσάτιδος, ἀδελφὸς τοῦ Κύρου, περὶ τῶν ὁποίων λεπτομερῶς πραγματεύεται ὁ ἱστορικὸς Ξενοφῶν εἰς τὸ περιώνυμον ἔργον του «Κύρου Ἀνάβασις». Τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ Πολύκριτος καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς παραμονῆς του εἰς τὴν Περσικὴν αὐλὴν ἔχαιρε μεγάλης ὑπολήψεως, ἀποδεικνύει ὅτι καὶ ὡς ἐπιστήμων καὶ ὡς ἄνθρωπος ἐξετιμήθη καὶ ἐξίτιμησε τὸ ὄνομα τῆς ἐπιστήμης τὴν ὁποίαν ἐθεράπευεν ἀλλὰ καὶ τὴν καταγωγήν του.

Ο ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ ΘΡΑΣΥΛΛΟΣ

Κατήγετο ἀπὸ τὴν Μένδην τῆς Κασσάνδρας, ἐξ ἧς ὁ γλύπτης Παιώνιος ὁ σοφιστὴς Ἀντίμοιρος καὶ ἄλλοι περὶ τῶν ὁποίων ἐπραγματεύθημεν εἰς προηγούμενα σημειώματά μας

Ἐκ τῶν σωζομένων ἀποσπασμάτων φαίνεται ὅτι ὁ Θράσυλλος δὲν ἦτο μόνον ἱστορικὸς ἀλλὰ καὶ σπουδαῖος γεωγράφος. Τὸ ἱστορικόν του ἔργον διελάμβανε τὰ μᾶλλον σημαίνοντα γεγονότα τῆς ἐποχῆς του τὰ ὁποῖα ἐγνώρισεν εἴτε ὡς αὐτόπτης μάρτυς εἴτε ἐκ πληροφοριῶν τὰς ὁποίας ἔλαβε παρ' ἀξιοπίστων πηγῶν, τὸ δὲ γεωγραφικὸν ἐπραγματεύετο πόλεις καὶ χῶρας αἱ ὁποῖαι ἔπαιξαν σπουδαῖον ρόλον εἰς τὴν ἐξέλιξιν τῶν γεγονότων τῆς ἐποχῆς του.

Τινὲς ἱστορικοὶ συνταυτίζουσιν τὸν ἱστορικὸν καὶ γεωγράφον Θράσυλλον μὲ ἄλλον Θράσυλλον Πλατωνικὸν ἢ πυθαγόρειον φιλόσοφον, γραμματικὸν ἀστρολόγον καὶ θεωρητικὸν μουσικόν, γνωστὸν κυρίως διότι εἰς αὐτὸν ἀπεδόθη ἡ κατὰ τερατολογίας διαίρεσις τῶν διαλόγων τοῦ Πλάτωνος, ἡ συνταύτισις ὅμως αὕτη δὲν φαίνεται ἀληθής.

Ν. ΧΑΡΙΣΤΟΣ

ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΗ ΚΑΚΟΥΡΓΙΑ!..

Ὅσοι ἀγαποῦν τὸν ταλαίπωρο αὐτὸ τόπο ποὺ λέγεται Ἑλλάδα, ὅσοι ἐνδιαφέρονται γιὰ τὴ βιολογικὴ διατήρηση, γιὰ τὴν ψυχικὴ καλλιέργεια καὶ τὴν πνευματικὴν ἀνάπτυξη τῶν ἀνθρώπων της, ὅσοι δὲν διεφθάρησαν ἀπὸ τὸ ἔξαλλο καὶ ἀμείλικτο πνεῦμα τῆς πρακτικότητας ποὺ κυριαρχεῖ στὴν ἄγριαν αὐτὴν ἐποχὴ ποὺ ἔτυχε νὰ ζοῦμε, ὅλοι αὐτοί, δὲν πρέπει νὰ ἐμειναν ἀσυγκίνητοι ἀπὸ τὴν παρακάτω εἴδηση ποὺ διάβασαν στὶς ἐφημερίδες:

«Ὑπὸ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας Ἀθηνῶν, κατεσχέθησαν 1.200 κορυφαὶ ἐλάτης, προερχόμεναι ἐξ' Ἁγίου Ὄρους».

Τὸ ζήτημα ἔχει πολλὲς πλευρές Μιὰ εἶναι ἡ ὑπηρεσιακή. Πῶς ξεγελάστηκαν δηλαδὴ οἱ ἁρμόδιες ὑπηρεσίες καὶ δὲν πρόλαβαν τὸ κακό. Μιὰ εἶναι ἡ ἠθικὴ ποὺ εἶναι καὶ σπουδαιότερη καὶ ποὺ μὲ δεδομένο τὸ γεγονὸς αὐτό, βγάζει κανεὶς συμπεράσματα γιὰ τὴν ἠθικὴ στάθμη τῶν ἀτόμων καὶ τῶν τόπων ποὺ ἀνέχονται τέτοια ἄτομα. Ἄλλη εἶναι ἡ ἐθνική, ποὺ δηλώνει τὴ σημασία ποὺ δίουμε στὸ δάσος καὶ τὰ μέτρα ποὺ παίρνουμε γιὰ τὴν προστασία του καὶ ἄλλη μιά, ἡ Θρησκευτική.

Οἱ κορυφὲς τῆς ἐλάτης ἐπρόκειτο νὰ πουληθοῦν σὲ κείνους ποὺ θὰ τὶς χρησιμοποιοῦσαν γιὰ Χριστουγεννιάτικο δέντρο, σύμφωνα μὲ τὸ ξενικὸ ἔθιμο ποὺ μπῆκε πρὶν ἀπὸ ἑκατὸ χρόνια καὶ πλέον στὴν Ἑλλάδα καὶ ποὺ διατηρεῖται ὡς τὰ σήμερα Μιᾶς κι' ἔγινε λόγος γιὰ τὸ ἔθιμο τοῦτο, ἂς χαράξουμε λίγες γραμμὲς γιὰ τὴν ἱστορία τοῦ ἐρχομοῦ του στὰ ἀλλοτινὰ χώματά μας:

Γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Ἑλλάδα, ἔγινε Χριστουγεννιάτικη γιορτὴ μὲ δέντρο τὸ ἔτος 1838 στὰ ἀνάκτορα τοῦ Ὄθωνα, τοῦ πρώτου Βασιλιᾶ τοῦ τόπου μας. Τὸ δέντρο αὐτὸ τὸ δώρισε στὴ Βασίλισσα Ἀμαλία ἡ παιδαγωγός της, γιὰ νὰ τὴν εὐχαριστήσῃ καὶ νὰ τῆς θυμίσῃ λίγο τὴν πατρίδα της, γιατὶ αἰσθανόταν κάπως πικραμένη μακρυὰ ἀπὸ τοὺς δικούς της καὶ τὶς βασιλικὲς Γερμανικὲς συνήθειες ποὺ εἶχαν. Τὸ δεύτερο χρόνο, χάρισε στὴ Βασίλισσα ἕνα ὡραῖο ἔλατο, ὁ Σοῦτσος, ποὺ τὸ ἔκοψε ἀπὸ τὸν κῆπο του Ἡ Ἀμαλία, θέλησε νὰ ἐπεκτείνῃ αὐτὴ τὴ συνήθεια σ' ὁλόκληρη τὴ Χώρα. Ἔστειλε μάλιστα ἕνα δέντρο στὸ Ἀμαλιεῖο Ὀρφανοτροφεῖο, καθὼς καὶ σὲ ἄλλα ἱδρύματα ποὺ ἦσαν ὑπὸ τὴν προστασία της Οἱ πρόγονοί μας ὅμως, ἀρχισαν ζωηρότατες ἀντιδράσεις στὴν προσπάθεια τῆς Ἀμαλίας καὶ τὸ ὠνόμασαν μάλιστα «δηλητηριῶδες δένδρον».

Γιὰ κάμποσα χρόνια, ἔμεινε συνήθεια τοῦ παλατιοῦ καὶ τῆς λιγοστῆς ἀριστοκρατίας τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Μὲ τὸν καιρὸ ὅμως διαδόθηκε σ' ὅλη τὴ χώρα καὶ παίζει ρόλο κυρίαρχο ὡς τὶς μέρες μας. τὴν ἡμέρα τῶν Χριστουγέννων.

Θὰ λέγαμε πὼς δὲν εἶναι ἄσχημο τὸ ἔθιμο τοῦτο

Ἴσα—ἴσα, ποὺ δίνει κάποιο γιορταστικὸ τόνο στὴν ἡμέρα καὶ χαρίζει μεγάλη χαρὰ σὲ μικροὺς καὶ σὲ μεγάλους.

Τὸ κακὸ ὅμως εἶναι πὼς ὑπάρχουν ἄνθρωποι σκληροί, πορωμένοι καὶ βάρβαροι καὶ ἐκμεταλλεύονται τὴν καλὴ αὐτὴ συνήθεια, μεταβάλλοντας την σὲ ἐπικερδῆ ἐπιχείρηση.

Εἶναι οἱ γνωστοὶ πρακτικοί, οἱ ἀμείλικτοι ἄνθρωποι τοῦ ἐμπορίου καὶ τοῦ χρήματος. Τυφλωμένοι ἀπὸ τὸ πάθος τοῦ κέρδους δὲν βλέπουν τίποτε ἄλλο ἐκτὸς ἀπὸ τὸ χρῆμα, ἀπὸ τὸ χρυσάφι Δὲν ἔχουν οὔτε συνείδηση, οὔτε κρίση οὔτε ἀνθρωπιστικὰ αἰσθήματα Δὲν ἔχουν οὔτε ὅσιον!

Ἔχουν θέσει τὰ πάντα στὴν ὑπηρεσία τοῦ Μαμμωνᾶ Δὲν περιμένουν τὶς θρησκευτικὲς γιορτὲς νὰ ἐπικοινωνήσουν μὲ τὸ θεῖον, νὰ κάνουν κριτικὴ στὶς πράξεις τους, νὰ ἀποζητήσουν λίγες στιγμὲς αὐτοελέγχου καὶ περισυλλογῆς. Αὐτοὶ ἔχουν δικό τους χαβᾶ Τὶς περιμένουν νὰ τὶς ἐμπορευτοῦν, νὰ τὶς πουλήσουν!

Τίποτε δὲν τοὺς ἐμποδίζει οὔτε ἠθικοί, οὔτε θρησκευτικοί, οὔτε πολιτικοὶ νόμοι καὶ φραγμοί. Μηχανεύονται τοὺς πλέον ἀπίθανους τρόπους καὶ τὰ πλέον ἀφάνταστα μέσα καὶ πετυχαίνουν τελικὰ τὸ ἀπάνθρωπο ἔργο τους.

Γιατὶ δὲν εἶναι μικρὸ πρᾶγμα, νὰ πραγματοποιηθῇ μιὰ τέτοια βανδαλικὴ ἐπιχείρηση χωρὶς νὰ πέσῃ στὴν ἀντίληψη κανενὸς ὡς τὴν ὥρα ποὺ τὸ μακάβριο προϊὸν τῆς φθοροποιοῦ ρομφαίας ἔφθανε στὸν προορισμό του.

Ὅσο μεγάλη καὶ ἂν ἦταν ἡ ἐπιστασία καὶ ἡ ἐπαγρύπνηση τῶν δασικῶν ὑπηρεσιῶν θὰ εὕρισκαν τρόπο νὰ τοὺς ξεγελάσουν Τέτοιες δουλειὲς δὲν γίνονται ἀπὸ μεμονωμένα ἄτομα. Γίνονται ἀπὸ ὁλόκληρο δίχτυ σατανικῶν συνεργατῶν ποὺ τοὺς ἑνώνουν οἱ ἴδιες ἐπιδιώξεις καὶ τὰ ἴδια συμφέροντα.

Ὁ μαυρογρίτης σφαγιαστὴς εἶχε καὶ τοὺς «Ρασποῦτιν» συνεργάτες του ποὺ κατοικοῦν στὴν ἱερὴ χερσόνησο, ποὺ ἀνασαίνουν τὸν ἀέρα ποὺ βγάζουν τὰ δυστυχισμένα ἔλατα, ποὺ μὲ τοση σκληρότητα τὰ σφαγιάζουν, ποὺ κρύβουν τὶς ἀνομίες τους κάτω ἀπ' τὸ σκοῦρο χρῶμα τοῦ πάνινου παραπετάσματος καὶ ποὺ ξέχασαν ἐντελῶς τὸ θεῖο σκοπὸ γιὰ τὸν ὁποῖον ἀπορνήθηκαν τὰ ἐγκόσμια! —Δὲν μιλοῦμε γιὰ ὅλους.—

Γιατὶ ὁ ὁμαδικὸς αὐτὸς ἀποκεφαλισμὸς ποὺ θυμίζει «θείαν μάστιγα» δὲν θὰ εἶχε τόσην ἠθικὴν ἀπαξία ἂν γινόταν σὲ ὁποιοδήποτε ἄλλο ὄρος.

Μὰ τί νὰ πῇ κανεὶς ὅταν τὸ Ὄρος αὐτὸ μᾶς συνεθίσαν οἱ αἰῶνες νὰ τὸ ὀνομάζουμε Ἅγιον;

ΧΡΥΣ. ΚΡΙΜΠΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΙΧΟΣ

ΜΑΡΙΑ

Ἦταν δροσόλουστη ἄνοιξι.
[Λουλούδια περισσὰ
μὲ χάρι ἐκαθρεφτίζονταν μεσ'
[στὰ νερὰ νὰ κρύα...
Μὲ τὶς χιλιὲς ἀτέλειωτες
[κι' ὀνείρατα χρυσᾶ
ἠν εἶδα τὴ Μαρία!

Τὸ καλοκαῖρι ἐπρόβαλε. Χρυ-
[σόφεγγη ἀντηλιὰ
λαμποκοποῦσε κι' ἔπαιζε μέσ'
στὰ νερὰ τὰ κρύα..
Σιμὰ στὴν ἀνθοστόλιστη
[λευκὴ τριανταφυλλιὰ
μ' ἀγάπησ' ἡ Μαρία.

Σὰν ἦλθε τὸ Φθινόπωρο
[κλαψιάρικο κι' ὠχρό.
ἐθόλωσαν ἀπ' τὴ βροχὴ καὶ
[τὰ νερὰ τὰ κρύα...
Φύσηξε στ' ἄφυλλα κλαδιὰ
[τ' ἀγέρι τὸ ψυχρὸ
καὶ πέθανε ἡ Μαρία.

ΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΕΜΗΣ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Διονυσίου Διακηρύττει ὅτι:

Ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν ἡ ἀνέγερσις τοῦ Κοινοτικοῦ γραφείου συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθ. 57 ἐ.ἔ. ἀποφάσεως τοῦ Κοιν. Συμβουλίου νομίμως κυρωθείσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 21ο26 ἐ. ἔ. ὁμοίας τῆς Νομαρχίας Χαλκιδικῆς.

Ὅροι διακηρύξεως συγγραφῆς ὑποχρεώσεων εὑρίσκονται κατατεθειμένοι ἐν τοῖς γραφείοις τῆς Κοινότητος καὶ Νομαρχίας Χαλκιδικῆς ἔνθα οἱ βουλόμενοι δύνανται προσερχόμενοι κατὰ τὰς ἐργασίμους ὥρις νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν.

Ἡ δαπάνη τοῦ ἔργου προϋπελογίσθη εἰς δραχ. 5ο.οοο.οοο ἡ ἐγγύησις ὡρίσθη δραχμ. 2.οοο.οοο.

Δεκτοὶ εἰς τὴν δημοπρασίαν γίνονται Ἕλληνες πολῖται κεκτημένοι πτυχίου ἐργολάβου Δημοσίων Ἔργων δι' ἔργα οἰκοδομικὰ πάσης φύσεως, ὡς καὶ ἐμπειροτέχναι ἔχοντες ἐκ ἐλέσει ἐπιτυχῶς παρόμοια ἔργα

Ἡ δημοπρασια ἐνεργηθήσεται ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Κοινότητος τὴν 17ην Ἰανουαρίου 1954 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11–12 π. μ

Ἐν Διονυσίῳ τῇ 23)12)53

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β. ΣΚΟΡΔΕΛΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
Βενιζέλου 3. Τηλέφ. 53—90
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἰδιωτῶν Δραχ. 60.000
Κοινοτήτων, » 150.000
Διαφ. Ὀργανισμῶν » 150.000
Ἐξωτερικοῦ Δολλάρια 10

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Γενικὰ ζητήματα δωρεάν. Ξέναι δημοσιεύσεις, πληστηριασμοί, ἀγγελίαι, κλπ. 3000 κατὰ στίχον

Ὑπεύθυνος: Ν. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ

Τὰχειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται

ΑΠΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

κ. Ζάφ Ἀθανασοπούλου Θεσσαλονίκην. Ἡ διακοπὴ της ἀποστολῆς τῶν φύλλων μας ὀφείλεται εἰς τὴν διεκπεραίωσίν μας, ζητοῦμεν συγγνώμην.

κ. κ Παντελ. Καλατζῆν, Γεώργ. Β. Τσίγγαν, Μαυρ. Μοδικόν, Νικ. Δενδρινόν, Βασ. Κατάκαλον, Χαρ. Σαχίνην, Ἀστερ. Καλατζῆν, Γεώργ. Σχοινᾶν, Χαρίτ. Δούκαν καὶ Παναγ. Κυριάκην Ἐνταῦθα.

κ. Παναγ. Μελανδῖνον Τυξιάρχην.

κ. Κωνστ. Κουδρόπουλον Παλαιοκώμη—Σερρῶν.

κ. Ἀντών. Μουταφτσῆν Γερακινήν.

κ. Ἀνδρ Εὐαγγελίδην Γαλαρινόν.

κ. Πολυδ. Πορταρινὸν Φούρκαν

κ. Κωνστ Μηστιλίδην Καρκάραν.

κ. Μιχ. Νικαλῆν Κιλκίς.

κ. κ. Ἀλεξ Παπαγεωργίου, Παρ Πλανάκην, Θεόδ Γαλατσιάνον. Κων. Ἀντωνάκην, Ἐμμ. Σταυρουλάκην, Ἀθαν Νικολαΐδην. Μιχ. Νάνον. Δημ. Μωϋσῆν, Ἀθαν Παπάζογλου, Νικ. Χρυσούλην, Δημ. Τσεκούραν, Θρασ. Κινικλῆν, Μιχ. Δουκάκην, Πολ. Στεργίου, Κων. Καραγιάννην, Εὐάγ. Δραπανιώτην, Παντ. Δραπανιώτην, Στ. Δερτιλῆν, Ἀλκ Γαλάτην, Κων. Βρασταμινον, Γεώρ Μαυρουδῆν, Νικ Τσανακᾶν, Σπύρ. Δενάρδον, Ἰωάν Τομέν, Ἰωάν. Βρέττων, Θωμ Κεχαγιᾶν, Ἀστ Χασάπην, Εὐάγ. Σταυρινόν, Εὐάγ. Μωϋσῆν, Μιμ. Σώπην, Ἀπόστ. Ἀποστολίδην, Ἰωάν. Παπαργυρίου, Ἰωάν. Στυλιανίδην, Δημ Ἀγγέλην, Ἀντ. Ἀρβανιτάκην, Βασ Τσιλούδην, Ὀδυσ. Ρήγαν. Περικλ. Ἀργυριάδην, Δημοσθ. Μαυρουδῆν. Χρ Κεχαγιᾶν. Θεόδ Ζαγοράκην, Θεολ. Ξυδότουλον, Νικ. Μαλλιαρόν, Δημ Καραβασίλην, Γεώργ Πάππαν, Μάρκον Θεοδωρίδην, Γεώρ. Βραστα μινόν, Χρ. Μηγδάλην. Ἀντ. Μαρκογιαννάκην Νικ. Σκοτούρην, Χρ Παπανικολάου, Χαρ Σμηλιοτόπουλον, Ἀπ. Παπαποστόλου, Μιχ Γκινανιώτην, Γεώρ Παπάζογλου, Χαρ Στυλιανίδην, Νικ. Καλαμάραν καὶ Σχολ Ἐφορειαν Στρατώνιον.

κ. κ Μιλτ. Καλυβάκην, Ἰατρὸν Μυλωνᾶν, Νικ. Πορπώρην, Μιχ Κούρμπασην, Νικ. Ἀδαμούδην, Ν.κ. Ἀποστολίδην, Περικλῆν Γιαννάκην, Σταμ. Παντιαζῆν, Δημ. Λουζικιώτην, Ἠλίαν Μενέλαον, Γεώρ. Κατσούλην, Λεων. Μαυρουδῆν, Γεώρ. Χασάπην, Κων. Τσανανᾶν, Σωκρ. Κεχαγιᾶν, Κων. Καταφυγιώτην, Χρ. Ἰσαάκ. Βασ. Λιγδῆν, Ηλίαν Δασκαλάκην, Δημ. Παράσχον, Θωμ Μπόκαρην, Κ. Ι. Χασάπην, Θεοχ. Σιώπην, Γεώργ. Λίγαν καὶ Ἕνωσιν Μεταλλωρύχων Στρατωνίκη.

κ. κ. Βασ. Πανιώραν, Ἀνέστ. Παπαγεωργίου, Μαυρ. Παπαθανασίου, Κων. Βογιατζῆν, Γεώρ. Κριαρῆν, Δημ. Ναζίρην, Ἰωάν Κυριαφίνην, Σταμ Σταμα.ίου, Μανασ Μανασῆν, Νικ Κοτσιάνην, Κων. Ζαμπούνην, Δημ Μπῆρον, Κων. Μάντακαν, Δημ. Καραμῖχυν. Δημ. Κομπόγιαννον, Νικ Οουκᾶν, Δῆμον Μπροῦτζον, Ἀναστ Σαμαρᾶν, Ἀθαν Μπελούκαν, Χρ. Παπαγιάννην, Γεώρ Βαράνον, Κων. Καραγιάννην, Κων Κατσάγγελλον, Γεώργ. Μήτσου, Κατάκαλ. Κατακάλου, Ἕνωσιν Δασικῶν Συνεταιρισμῶν, Ποδοδφαιρικὸν Ὅμιλον «Ἀπόλλων», Σχολ Ἐφορείαν Δημοτικοῦ Σχολείου καὶ Ἱερὰν Μητρόπολιν Ἀρναίαν.

Συνδρομαὶ ἐλήφθησαν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΓΓΕΛΙΔΗΣ
Συν)χος Δημ)λος ἐκ Βραστῶν Χαλκιδικῆς

Ἀναλαμβάνει διεκπεραίωσιν συντάξεων Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, Ι. Κ. Α. κ.λ.π. μὲ τιμὰς λογικάς.
Ἀντιπρόσωπος Θεσ)νίκης, Ἐφημερίδος «Φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆς»
Ὁδὸς Ἀσκητοῦ 33 (Καπάνι)
Θεσσαλονίκη

Πρὸ 50 ἐτῶν

Ο ΡΑΚΟΔΑΣΚΑΛΟΣ

Καὶ τὴν ἐποχή, ποὺ συνέβησαν τὰ παρακάτω, στὰ Βραστά, ποὖναι χωμένα μέσα σὲ βράχους, δυὸ προϊόντα ἀφθονοῦσαν: τὰ κρομμύδια καὶ τὰ κούμαρα.

Γιὰ τὰ κρομμύδια πῆρε τὸ ὄνομα Κρομμυδοχῶρι καὶ γιὰ τὰ κούμαρα τὴ φήμη γιὰ τὸ μυρωδᾶτο κουμαρίσιο ρακί.

Πάν' στὸν καιρὸ τὰ κούμαρα
ποὺ βράζουν τὰ καζάνια
γέλοιαχαρὲς καὶ πατιρντὶ
πέρα στὸ Κρομδοχῶρι.
Ζούρλα πιάνει τὸ δάσκαλο
καὶ τὸν Παπαλευτέρη
κι' ἕνας σεβντᾶν ἀμάτρευτος
τὴ δόλια τὴ δασκάλα

Σ' ὅλη τὴ χώρα ἦταν γνωστὸ τὸ τραγοῦδι αὐτὸ γιὰ τὸ Κρομμυδοχῶρι. Μὰ εἶχε κι' ἕναν ἄλλον φημισμένο τὸ χωριὸ αὐτό; Τὸ Ρακοδάσκαλο Ἦταν ὁ Γιάννης ὁ Τσάκαλος, ποὺ τοῦ κόλλησαν οἱ πατριῶτες του τὸ παρατσοῦκλι οὐτό, γιὰ τὴν εἰδικότητα ποὺ εἶχε γιὰ νὰ φτιάνη τὸ καλλίτερο κουμαρίσιο ρακί.

Αὐτὸς δασκάλευε ὅλο τὸ χωριό.

Αὐτὸς ἐπιθεωροῦσε ὅλα τὰ καζάνια, κι' ἔδινε συμβουλὲς γιὰ ὅλα τὰ χρειαζούμενα τῆς καζανιᾶς.

Ἦταν ἕνας τύπος μέσα στὸ χωριό. Ἀγαθὸς ἀνθρωπάκος, χωρὶς καμμιὰ κακία μέσα του, πάντα σ' εὐθυμία βρισκόνταν, γιατὶ σπάνια ἄφηνε τὸ στομάχι του ἀδειανὸ ἀπ' τὸ ροδόσταμο, ποὺ συνήθιζε νὰ ὀνομάζη τὸ κουμαρίσιο ρακί. Καὶ ταχτικὰ τραγουδοῦσε:

Τὸ κουμαρίσιο τὸ ρακὶ
καθένας τὸ γυρεύει
γιατ' εἶναι βάλσαμο σωστὸ
ποὺ τὶς πληγὲς γιατρεύει.

Ὁ Ρακοδάσκαλος ἦταν καὶ καλὸς νοικοκύρης

Δούλευε τὰ κτηματάκια του, ἔκανε καὶ μεσιτεῖες γιὰ διάφορα ἐμπορεύματα σ' ὅλα τὰ γύρω χωριά. Τὸν εἶχε ταχτικὸ μεσίτη ὁ Γιουδᾶς ὁ Ἑβραῖος ἀπ' τὴν Θεσσαλονίκη, ἕνας γεροντάκος μὲ μεγάλα ἄσπρα γένεια, ἐξυπνότατος ἔμπορος, ὅπως ὅλοι τῆς γενιᾶς του Φορόσε τὰ ἀντιεριά, παλιὰ φορεσιὰ ἐβραϊϊκη, γιατὶ ἦταν προσηλωμένος στὶς παλιὲς παραδόσεις τῆς φυλῆς του.

Μιὰ χρονιά, κατὰ σύμπτωσι, ἁπάνω στὸν καιρό, στὶς καζανιές, πῆγε στὸ χωριὸ ὁ γέρο—Γιουδᾶς, νὰ κανονίση τοὺς λογαριασμοὺς μὲ τὸ μεσίτη του τὸ Ρακοδάσκαλο.

«Ἤρτα, κουζουὶμ Γιάννη, νὰ κυτταρίζουμε ἰκείνους τοῦ χισάπ» (λογαριασμούς).

«Καλῶς ὥρισες, σενιὸρ Γιουδᾶ Νὰ τελειώση ἡ καζανιὰ καὶ τὸ βράδυ βλέπουμε τὰ τεφτέρια στὸ σπῆτι».

Ὁ γέρο—Γιουδᾶς; ζητῶντας τὸ Ρακοδάσκαλο, τὸν βρῆκε τ' ἀπομεσήμερο στὸ βαχύφικο καζάνι κοντὰ στὴν ἐκκλησιά. Δὲν μποροῦσε νὰ ἀφίση τὴν καζανιὰ νὰ φύγη.

Αὐτὸ τὸ κατάλαβε κι' ὁ Ἑβραῖος καὶ καθόταν μὲ ὑπομονὴ καὶ περίμενε.

Τὸ βράδυ—βράδυ ἕνας—ἕνας μὲ τὴ σειρά του κατέφθαναν οἱ φίλοι τοῦ Ρακοδάσκαλου, ὅλοι μεραλῆδες γιὰ τὸ κουμαρίσιο.

Χαιρετοῦσαν τὸν γνωστὸ σ' ὅλο τὸ χωριὸ Ἑβραῖο καὶ καθόνταν περιμένοντας νὰ δοκιμάσουν τὸ πρῶτο ροδόσταμο τῆς καζανιᾶς.

Καὶ κεῖνο τὸ μυρωδᾶτο δὲν ἄργησε νὰ τρέχη σιγὰ—σιγὰ σὰν μπερσίμι στὴ στάμνα.

Μ' ἕνα τενεκεδένιο κατοσταράκι, κερνοῦσε ὅλους ὁ Ρακοδάσκαλος μὲ τὴ σειρά.

Ὁ Ἑβραῖος, παρὰ τὶς ἀρχικές του ἀντιρρήσεις, δέχτηκε νὰ πιῆ γιὰ νὰ εὐχηθῆ γιὰ τὸ καλὸ μπερεκέτι.

Τὸ κατοσταράκι ξαναγέμισε καὶ πάλι μὲ τὴ σειρὰ ἀπ' τὸν Ἑβραῖο, δὲν ἄργησε ν' ἀδειάση.

Στὸ τρίτο κατοσταράκι ὁ Ἑβραῖος ἄρχισε νὰ διαμαρτύρεται, ἀλλὰ ἡ ἐπιμονὴ τῶν ἄλλων τὸν ἔκαμε νὰ δεχθῆ.

Στὸ τέταρτο, καὶ τ' ἄλλα τὰ κατόπιν, δὲν ἀκουγόνταν καμμιὰ διαμαρτυρία πιά, γιατὶ ὁ γέρο-Γιουδᾶς δὲν ἦταν στὰ λογικά του. Τὸ δυνατὸ ἐκεῖνο κουμαρίσιο τὸν ἔκαμε νὰ τὰ βλέπη ὅλα εὔθυμα.

Οἱ ἄλλοι ἄρχισαν τὰ τραγούδια καὶ σὲ λίγο σηκωθῆκαν στὸ χορό. Χορεύοντας παρέσυραν καὶ τὸ γέρο—Γιουδᾶ, ποὺ σᾶν ζουρλὸς πηδοῦσε, σᾶν νᾶταν παλληκάρι.

Τὸ κατοσταράκι γέμιζε κι' ἄδειαζε τόσο συχνά, ποὺ ὅλοι βρέθηκαν σὲ λιγάκι τύφλα στὸ μεθύσι.

Κι' ὁ γέρο—Γιουδᾶς παραπατῶντας τραγουδουσε μὲ τὴ βραχνὴ φωνή του:

Βάλε ρακὶ στοῦ μαστραπᾶ
κὶ βάλτου στοὺν ἀγέρα
κι' ἂν δὲν τοῦ πιῶ τὴν [Κυριακὴ
τοὺ πίνου τοῦ Δευτέρα.
Μιὰ οὐκᾶ γλυκὸ κρασὶ
κὶ μιὰ μπαρμποῦν' πισμένο
κὶ μιὰ κουρίτσια στοῦ μπαχτσὲ
τοῦ ἔχου φιλισμένο.

Τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωῒ ὁ γέρο—Γιουδᾶς μὲ τὸν ἀγωγιάτη τὸν Ἀναγνώστη τὸν Τολαπτσῆ ἄφηνε γειὰ στὸ χωριό, στὸ Ρακοδάσκολο καὶ στὰ παληὰ τεφτέρια.

ΣΤΑΥΡ ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ

Η ΠΡΟΜΗΘΕΙΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΚΙΝΗΤΩΝ ΕΛΚΥΣΤΗΡΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ 7.— Ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῆς Γεωργίας ἀνεκοινώθη ὅτι ἀπεφασίσθη ἡ προμήθεια ἱκανοῦ ἀριθμοῦ πετρελαιοκινήτων ἑλκυστήρων (τρακτέρ) διὰ τῶν ὁποίων θὰ ἀντικατασταθοῦν οἱ ἐν χρήσει ἀνὰ τὴν ὕπαιθρον βενζινοκίνητοι τοιοῦτοι. Πρὸς τοῦτο καλοῦνται οἱ κάτοχοι βενζινοκινήτων ἑλκυστήρων καλλιεργηταὶ ὅπως δηλώσουν εἰς τὰς κατὰ τόπους γεωργικὰς ὑπηρεσίας μέχρι τῆς 10ης προσεχοῦς Φεβρουαρίου ἂν ἐπιθυμοῦν τὴν ἀντικατάστασιν. Ἐν καταφατικῇ περιπτώσει νὰ γνωρίσουν τὸν τύπον, τὴν ἰσχὺν καὶ λιπὰ τοῦ πετρελαιοκινήτου ἑλκυστῆρος, τὸν ὁποῖον προτίθενται νὰ προμηθευθοῦν.

Προστίθεται ὅτι μεγαλύτεροι τῆς συνήθους ἰσχύος νέοι ἑλκυστῆρες θὰ χορηγηθοῦν ἀποκλειστικῶς εἰς τοὺς ἔχοντας ἐποδεδειγμένως ἀνάγκην αὐτῶν. Ἡ παράδοσις τῶν βενζινοκινήτων ἐν γένει θὰ γίνῃ 15 ἡμέρας πρὸ τῆς παραλαβῆς τῶν πετρελαιοκινήτων εἰς τοὺς λιμένας Πειραιῶς, Θεσσαλονίκης. Πατρῶν, Βόλου καὶ Καβάλας. Ἡ διαφορὰ ἡ ὁποία θὰ προκύψῃ ἐκ τῆς ἀντικαταστάσεως θὰ καταβληθῇ ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων γεωργῶν ἐντὸς 6ετίας ἀπὸ τῆς παραλαβῆς των.

ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ ΒΕΝΖΙΝΗΣ
(ΣΟΚΟΝΥ—ΒΑΚΙΟΥΜ)

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΝΕΩΝ ΜΟΥΔΑΝΙΩΝ
ΣΤΑΥΡΟΣ Δ. ΚΟΒΡΑΚΗΣ

ΕΚΛΟΓΑΙ ΝΕΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΩΝ

Κατὰ τὰς ἀρχαιρεσίας τῶν κάτωθι κοινοτήτων, ἐξελέγησαν οἱ ἑξῆς πρόεδροι καὶ ἀντιπρόεδροι αὐτῶν:

ΑΓ. ΜΑΜΑΣ: Ἰωάννης Πλατσᾶς πρόεδρος, Ἰωάννης Καραγιάννης Ἀντιπρόεδρος.

ΑΓ. ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ: Νικόλαος Μακρῆς πρόεδρος, Ἀθ. Σαράφου Ἀντιπρόεδρος.

ΑΘΥΤΟΣ: Δημ. Ἀργυρούδης πρόεδρος, Χρ. Παυλῆς ἀντιπρόεδρος.

ΑΓ. ΠΑΥΛΟΣ: Ἀθην. Ἀντωνιάδης πρόεδρος, Μιχ. Σπιρόπουλος ἀντιπρόεδρος.

ΒΑΛΓΑ: Κων. Οἰκονόμου πρόεδρος, Ἰωάν. Μακρογάννης ἀντιπρόεδρος.

ΒΡΑΣΤΑ: Νικ. Νέστωρ πρόεδρος, Ἰωάν. Τζιρίτης ἀντιπρόεδρος.

ΒΑΡΒΑΡΑ: Ἀπ. Μιχαηλίδης πρόεδρος, Γεώρ. Ξεφτέρης ἀντιπρόεδρος.

ΓΑΛΑΤΙΣΤΑ: Θεολ. Θεολόγης πρόεδρος, Διαμ. Κανταρᾶς ἀντιπρόεδρος.

ΓΕΡΟΠΛΑΤΑΝΟΣ: Ἰωάν. Μιζιούλης πρόεδρος, Ἀθ. Σαμαλέκης ἀντιπρόεδρος.

Ν. ΓΩΝΙΑ: Σταῦρος Βιλασάκης πρόεδρος, Δημ. Τσόπουλος ἀντιπρόεδρος

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ: Νικ. Παντζαρᾶς ἀντιπρόεδρος.

ΖΩΓΡΑΦΟΥ: Ἰωάν. Δανιηλίδης πρόεδρος, Νικ. Πασσαλῆς ἀντιπρόεδρος.

ΙΕΡΙΣΣΟΣ: Περικ. Βεργίνης πρόεδρος, Πέτρος Παλούρας ἀντιπρόεδρος.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΙΝΟΝ: Ἀντ Ἀμπελᾶς πρόεδρος, Ἰωάν. Θευχαρίδης ἀντιπρόεδρος.

ΚΑΨΟΧΩΡΑ: Ἀριστ. Καραμανλῆς πρόεδρος, Δημ. Καραμανλῆς ἀντιπρόεδρος.

ΝΑΛΛΙΘΕΑ: Φώτ. Πόπης πρόεδρος, Ἰορδ. Καλφόπουλος ἀντιπρόεδρος.

ΚΡΗΜΝΗ: Δημ. Χρ Βογιατζῆς πρόεδρος, Ἀθαν. Ράπτης ἀντιπρόεδρος.

ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ: Βασίλειος Βουρδαμῆς πρόεδρος, Κωνστ. Παπασακελλαρίου ἀντιπρόεδρος.

ΝΙΚΗΤΗ: Δημήτ. Παναγιώτου πρόεδρος.

ΟΡΜΥΛΙΑ: Γεώργ. Χλιούμης πρόεδρος, Κωνστ. Γιοματάρης ἀντιπρόεδρος.

ΠΑΖΑΡΑΚΙΑ: Ἰωάν. Μανώλας πρόεδρος, Ἀθαν. Κάψας ἀντιπρόεδρος.

ΠΑΛΑΙΟΧΩΡΑ: Γεώργ. Βαρβαριώτης πρόεδρος, Χρ. Πασχαλᾶς ἀντιπρόεδρος.

ΠΑΛΗΟΥΡΙ: Βασ. Συκιώτης πρόεδρος. Θεοδ. Συκιώτης ἀντιπρόεδρος.

ΠΕΤΡΟΚΕΡΑΣΑ: Γεώρ. Καμπανᾶς πρόεδρος, Ἐμμαν. Μαλακούδης ἀντιπρόεδρος.

ΠΑΛΑΙΟΧΩΡΙ: Κωνστ. Μοσχόπουλος πρόεδρος.

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ: Ἐμμαν. Θεοδωρίδης πρόεδρος.

Ν. ΠΛΑΓΙΑ: Κων. Κουτσὸς πρόεδρος, Θωμ. Βασιλειάδης ἀντιπρόεδρος.

Μ. ΠΑΝΑΓΙΑ: Χριστόδ. Τσαγκάρης πρόεδρος, Κων Θερμασώνης ἀντιπρόεδρος.

Ν. ΡΟΔΑ: Γεώρ. Τζεβελέκης πρόεδρος, Χρ. Καμπάσογλου ἀντιπρόεδρος.

ΣΑΡΤΗ: Κων. Σίγγελης πρόεδρος, Γεώρ. Παραλίκας ἀντιπρόεδρος.

ΣΥΚΙΑ: Γεώρ. Παπακωνσταντίνου πρόεδρος, Δημ. Ζάββας ἀντιπρόεδρος.

Ν. ΣΥΛΛΑΤΑ: Δημ Σαραφιανὸς πρόεδρος, Πρόδ. Λαφτσόγλου ἀντιπρόεδρος.

ΣΤΡΑΤΟΝΙΚΗ: Ἀλκιβ. Χασάπης ἀντιπρόεδρος.

ΣΤΡΑΤΩΝΙ: Σερ. Σαραφιανὸς πρόεδρος, Χρ. Ζαγοράκης ἀντιπρόεδρος.

ΣΤΑΓΕΙΡΑ: Ἐμμαν. Γαλατᾶς πρόεδρος, Δημ. Τσάμης ἀντιπρόεδρος.

ΦΟΥΡΚΑ: Χρ. Βαλάσης πρόεδρος, Πελ. Πορταρινὸς ἀντιπρόεδρος.

ΦΛΟΓΗΤΑ: Συμ. Κυριακίδης πρόεδρος, Μηνᾶς Πετρομελίδης ἀντιπρόεδρος.

ΗΥΞΗΘΗ ΤΟ ΤΙΜΗΜΑ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΚΛΗΡΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ 8 — Δι' ἀποφάσεως του ὑπουργοῦ Γεωργίας, ηὐξήθη κατὰ τὸ ἓν τρίτον τὸ τίμημα τῶν γεωργικῶν κλήρων τῶν παραχωρηθέντων εἰς δικαιούχους.

Ὡς γνωστόν, τὸ τίμημα τῶν ἐν λόγω γεωργικῶν κλήρων εἶχεν ὁρισθῆ εἰς 25.000 δραχμ. κατὰ στρέμμα.

Σχετικῶς διευκρινίζεται, ὅτι ἡ αὔξησις τοῦ τιμήματος ἀφορᾶ τοὺς κλήρους οἰκοπέδων ἢ κοινοχρήστων χώρων, ποὺ παρεχωρήθησαν μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ νόμου 18 1944 τῶν ἀπαλλοτριωθέντων, δυνάμει τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου ἢ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως προσφύγων καὶ οὐχὶ τῶν ἀπαλλοτριωθέντων δυνάμει τοῦ νόμου 2185) 1952.

Ἡ μικρὰ αὔξησις ἐπεβλήθη ἐκ τῆς ἀνάγκης τῆς προσεγγίσεως κατὰ τὸ δυνατὸν τῆς μιμῆς τῶν κλήρων μὲ τὴν πραγματικὴν τιμὴν τῶν κτημάτων τῶν πέριξ περιοχῶν.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Μέλλοντες Γάμοι

Γνωστοποιεῖται συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 1369 τοῦ ἀστικοῦ κώδικος ὅτι:

Ὁ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΧΑΙΑΠΑΣ τοῦ Ἀντωνίου καὶ τῆς Γκιβεζίνας τὸ γένος Βασιλάκη, καὶ ἡ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΤΑΡΚΑΣΗ τοῦ Νικολάου καὶ τῆς Βασιλικῆς τὸ γένος Ζαρίφη γεννηθέντες ἐν Πολυγύρῳ καὶ κατοικοῦντες ἐν Πολυγύρῳ, μέλλουν νὰ ἔλθουν εἰς πρῶτον γάμον τελεσθησόμενον ἐνταῦθα τὴν 10ην Ἰανουαρίου 1954.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Φέρεται εἰς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ ὅτι τὴν 17ην Ἰανουαρίου ἐ.ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 12.30' θέλει λάβει χώραν ἐνταῦθα ἐπὶ δύο λεπτὰ τῆς ὥρας δοκιμαστικὴ λειτουργία καὶ χρῆσις τῆς χειροκινήτου σειρῆνος Πολυγύρου.

Ἐν Πολυγύρῳ τῇ 5)1)54
Ὁ Διοικητὴς τοῦ Τμήματος
Ν. ΚΑΪΤΣΑΣ
Ὑπομ)ρχος

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Πωλεῖται ἡ ἐν Νέοις Μαυδανίοις οἰκία Παπάζογλου ἐν τῇ ὁποίᾳ στεγάζεται τὸ Νοσοκομεῖον Μουδανίων.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Πέτρῳ Παπαγεράκῃ (Ἐγνατίας 31α τηλεφ. 53—42 Θεσσαλονίκη).

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ν. ΑΓΙΟΜΑΜΙΤΗΣ
ΙΑΤΡΟΣ — ΦΥΜΑΤΙΟΛΟΓΟΣ
ΑΚΤΙΝΕΣ Χ
Διευθυντὴς Α'. Παθολογ. Κλινικῆς
Ν. Σ. ΑΣΒΕΣΤΟΧΩΡΙΟΥ
Ἐγνατίας 23, Τηλεφ. 80—428
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΚΑΤΑΓΡΑΦΗ ΥΛΙΚΩΝ ΑΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ 8. — Πρὸς ὅλας τὰς δημοσίας πολιτικὰς ὑπηρεσίας, ὡς καὶ τὰς ὑπηρεσίας χωροφυλακῆς καὶ ἀστυνομίας πόλεων ἀπεστάλη ἐγκύκλιος τῆς διευθύνσεως στεγάσεως δημοσίων ὑπηρεσιῶν διὰ τῆς ὁποίας ἐντέλλονται ὅπως αἱ κεντρικαὶ ὑπηρεσίαι τῶν ὑπουργείων καθὼς καὶ ὅλαι αἱ περιφερειακαὶ καὶ ἐξηρτημέναι πολιτικαὶ ὑπηρεσίαι, ἐνεργήσουν ἀπογραφὴν τῶν ἐπίπλων, τῶν γραφομηχανῶν, ἀριθμομηχανῶν καὶ λοιποῦ ἐξοπλιστικοῦ ὑλικοῦ τῶν γραφείων των. Τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀνωτέρω ἀπογραφῆς θὰ καταχωρηθοῦν εἰς τὸ εἰδικὸν γραφεῖον ὑλικοῦ, συγχρόνως δὲ θὰ συμπληρωθοῦν μὲ τὰ ἀνωτέρω στοιχεῖα τῆς ἀπογραφῆς καὶ αἱ κοινοποιηθεῖσαι πρὸς ὅλας τὰς δημοσίας ὑπηρεσίας εἰδικαὶ ἕτοιμοι καταστάσεις. Αἱ ἀνωτέρω καταστάσεις δέον νὰ ὑποβληθοῦν μέχρι τέλους Μαρτίου 1954 καὶ θὰ περιλαμβάνουν ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ τὸ παντοίας φύσεως ὑλικὸν τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν. Τὸ μέτρον λαμβάνεται, διὰ νὰ δύναται νὰ παρακολουθῇ ἐπακριβῶς τὸ δημόσιον ἐὰν ὑφίσταται πράγματι ἀνάγκη πραγματοποιήσεως ἑκάστοτε δαπανῶν, αἱ ὁποῖαι πολλάκις γίνονται χωρὶς πραγματικὸν λόγον.

40ὸ ΔΙΣΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΔΙΑ ΚΟΙΝΩΦΕΛΗ ΕΡΓΑ

ΑΘΗΝΑΙ 8.— Ὑπὸ τοῦ συμβουλίου δημοσίων ἐπενδύσεων τοῦ ὑπουργείου Συντονισμοῦ ἐνεκρίθη κατόπιν σχετικῶν προτάσεων τῶν ὑπουργῶν Προνοίας, Γεωργίας καὶ Ἐσωτερικῶν πίστωσις 40 δισεκατομμυρίων δραχμῶν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ προγράμματος «μικρῶν κοινωφελῶν ἔργων» εἰς ὁλόκληρον τὴν χώραν. Τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον θὰ λάβῃ ἕκαστος νομὸς ἐκ τοῦ ἀνωτέρω κονδυλίου θὰ κατανεμηθῇ ὑπὸ τῶν νομαρχιακῶν συμβουλίων μεταξὺ τῶν πλέον ἀδυνάτων οἰκονομικῶς κοινοτήτων τοῦ νομοῦ. Τὸ ἐνιαῖον πρόγραμμα «μικρῶν κοινωφελῶν ἔργων» περιλαμβάνει τὰ ἔργα τοῦ προγράμματος «Ἰρόνοια διὰ τῆς ἐργασίας» τοῦ ὑπουργείου Προνοίας, τὰ μικρὰ ἐγγειοβελτιωτικὰ ἔργα τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας καὶ τὰ περιωρισμένης τοπικῆς σημασίας ἔργα τοῦ ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν.

ΟΙ ΔΗΜΟΤΙΚΟΙ & ΚΟΙΝΟΤ. ΥΠΑΛ)ΛΟΙ

ΑΘΗΝΑΙ 9 — Τὸ ὑπουργεῖον ἐσωτερικῶν ἀπηύθυνεν ἐγκύκλιον πρὸς τοὺς νομάρχας διὰ τῆς ὁποίας παραγγέλλει, ὅπως τῷ ἀναφέρουν, ἐὰν ὑπὸ τῶν κοινοτήτων τῶν ὑπαχθεισῶν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 1726)51 περὶ κώδικος καταστάσεως δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων, ἐψηφίσθησαν οἱ ὀργανισμοὶ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας καὶ ἐὰν τὸ προσωπικὸν τῶν κοινοτήτων ἐνετάχθη συμφώνως τῷ εἰρημένῳ νόμῳ.

ΕΚΛΟΓΗ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ 40ΟΥ Κ.Τ.Ε.Υ.Λ.

Τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην ἐγένοντο ἀρχαιρεσίαι πρὸς ἀνάδειξιν νέου Διοικητ. Συμβουλίου τοῦ 40ου Κ.Τ.Ε.Υ.Λ Χαλκιδικῆς.

Ἐξελέγησαν οἱ κάτωθι:

Πρόεδρος ὁ κ Νικ. Λαγός, καὶ Σύμβουλοι οἱ κ. κ Γεωργ. Γαβρίλης, Σπυριδ. Χριστός Ἐμμ. Καρατζαφίρης καὶ Γεωργ. Βεζίρης.

Η ΕΚΚΑΘΑΡΣΙΣ ΤΩΝ ΔΗΜ. ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΘΑ ΑΠΟΛΥΘΟΥΝ 8.500-9.000

ΑΘΗΝΑΙ 8. — Ὡς πληροφορούμεθα, μετὰ τὴν γενομένην δημοσίευσιν εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως» τῶν νέων ὀργανισμῶν ἐννέα ὑπουργείων θὰ ἀρχίσῃ ἀμέσως ἡ προεργασία διὰ τὴν ἐφαρμογήν των. Οὕτω πρὸς τὰ ὑπηρεσιακὰ συμβούλια θὰ ἀπευθυνθοῦν ἐρωτήματα καὶ θὰ ζητηθῇ νὰ ἀποφανθοῦν ποῖοι ἐκ τῶν σήμερον ὑπηρετούντων ὑπαλλήλων θὰ ἀπολυθοῦν ὡς πλεονάζοντες. Ὑπ' ὄψιν τῶν συμβουλίων θὰ τεθοῦν οἱ ἀτομικοὶ φάκελλοι τῶν ὑπαλλήλων, ὥστε ἡ κρίσις των νὰ γίνῃ ἐπὶ τῇ βάσει συγκεκριμένων στοιχείων. Ὡς ὁρίζεται διὰ τοῦ νόμου 2.500, ἡ ἀπόφασις τῶν ὑπηρεσιακῶν συμβουλίων δέον νὰ εἶναι ἠτιολογημένη, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς ἐπαγγελματικῆς ἱκανότητος καὶ μορφώσεως τοῦ κρινομένου τοῦ ἤθους του, τῆς διανοητικῆς καὶ σωματικῆς του ὑγείας καὶ τῆς ἀφοσιώσεώς του εἰς τὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη. Ἡ ἰδιότης τοῦ ἀναπήρου πολέμου, θὰ ἀποτελῇ στοιχεῖον ὑπὲρ τοῦ κρινομένου, ἐνῶ ἀντιθέτως θὰ προτιμῶνται κατὰ τὰς ἀπολύσεις οἱ ἔχοντες συμπληρώσει 35 ἔτη ὑπηρεσίας, ὥστε νὰ λάβουν πλήρη σύνταξιν.

Ἐκ παραλλήλου, αἱ ἁρμόδιαι ὑπηρεσίαι συγκεντρώνουν τὰ στοιχεῖα, διὰ τοὺς καταληφθέντας ἀπὸ τὸ ὅριον ἡλικίας τὴν 31ην Δεκεμβρίου.

Ὡς ἐδηλώθη, ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν εἶναι σημαντικὸς καὶ ὡς ἐκ τούτου θὰ περιορισθῇ καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀπολυθησομένων ὑπαλλήλων.

8.500—9000 ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ ΘΑ ΑΠΟΛΥΘΟΥΝ

Ἀναφορικῶς μὲ τὸν συνολικὸν ἀριθμὸν τῶν ἀπολυθησομένων ὑπαλλήλων, τὰ δημοσιευόμενα συμπεράσματα εἶναι πρόωρα καὶ ἀπέχουν πολὺ ἀπὸ τὴν τελικὴν διαμόρφωσιν τοῦ ἀριθμοῦ τούτου διότι ἐκεῖ ποὺ περικόπτονται κατὰ μεγαλύτερον ποσοστὸν ὑπάλληλοι εἶναι οἱ ὀργανισμοὶ τῶν ὑπολειπομένων ὑπουργείων.

Ἀκριβῶς δὲ διότι ἀνεφύησαν διαφωνίαι διὰ τὴν περικοπὴν τῶν θέσεων τούτων εἰς τὰ ὑπολειπόμενα ὑπουργεῖα, ἐσημειώθη καὶ ἡ καθυστέρησις τῆς δημοσιεύσεως τῶν Βασιλικῶν Διαταγμάτων των.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ὁ ἀριθμὸς τῶν τελικῶς ἀπολυθησομένων θὰ περιστραφῇ γύρω ἀπὸ τοὺς 8.500—9 000 (Εἰς τὸ σύνολον τοῦτο δὲν συμπεριλαμβάνονται οἱ ἔκτακτοι).

Ὡς πρὸς τὴν νέαν σύνθεσιν τοῦ ὑπουργείου Παιδείας, εἰδικῶς, ἐγνώσθη σήμερον, ὅτι ἀπολύονται πέντε ἐκπαιδευτικοὶ σύμβουλοι, εἶναι δὲ βέβαιον ὅτι μέγας ἀριθμὸς δημοδιδασκάλων καὶ μικρότερος λειτουργῶν Μ. Ἐκπαιδεύσεως, θὰ ὑποστῇ αὐστηροτάτην κρίσιν κυρίως ἀπὸ τῆς ἐρεύνης τῆς προσηλώσεώς των εἰς τὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη

Παραλλήλως, περικοπαὶ θέσεων καὶ βαθμῶν ὑπαλλήλων, θὰ διενεργηθοῦν εἰς ὅλους ἀνεξαιρέτως τοὺς ὀργανισμοὺς δημοσίου δικαίου.

ΕΙΣ ΔΗΜΟΥΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

Οἱ ὀργανισμοὶ τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως (Δῆμοι καὶ Κοινότητες) διετάχθησαν ἤδη νὰ περιορίσουν τὸ προσωπικόν των εἰς τὸ ἀπολύτως ἀναγκαῖον καὶ τὸ ἀντιστοιχοῦν εἰς τὴν δύναμιν τοῦ ὀργανισμοῦ των τοῦ 1940.

Η ΕΠΙ ΤΟΥ ΕΝΟΙΚΙΟΣΤΑΣΙΟΥ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΘΑ ΑΡΧΙΣΗ ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

ΑΘΗΝΑΙ 8. — Ἡ ἐπὶ τῆς τροποποιήσεως τοῦ ἐνοικιοστασίου ἐπιτροπὴ θὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Δευτέρας νὰ δέχεται τοὺς ἐκπροσώπους τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ ἰδιοκτητῶν, οἱ ὁποῖοι ὑπέβαλον αἰτήσεις, διὰ νὰ ἀναπτύξουν καὶ προφορικῶς τὰς ἀπόψεις των ἐπὶ τοῦ θέματος. Ἡ ἐπιτροπὴ θὰ ἀκούσῃ τοὺς ἐκπροσώπους τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ κατόπιν τῶν ἰδιοκτητῶν. Σχετικὰς αἰτήσεις ἔχουν ὑποβάλλει 35 περίπου ὀργανώσεις.

Διὰ τὴν 5ην μ. μ. τῆς προσεχοῦς Δευτέρας ἐκλήθησαν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς οἱ ἐκπρόσωποι τῶν βιοτεχνικοῦ καὶ ἐπαγγελματικοῦ ἐπιμελητηρίων Ἀθηνῶν, τῆς ὁμοσπονδίας ἐπαγγελματιῶν καὶ βιοτεχνῶν Ἀθηνῶν, τῆς ἑνώσεως βομβοπαθῶν ἐμπόρων καὶ ἐπαγγελματιῶν Πειραιῶς καὶ τοῦ ἐπαγγελματικοῦ ἐπιμελητηρίου Θεσσαλονίκης. Συμφώνως μὲ τὸ Ν. Δ. 2.600 διὰ τοῦ ὁποίου παρεσχέθη εἰς τὴν κυβέρνησιν ἐξουσιοδότησις διὰ τὴν τροποποίησιν τοῦ ἐνοικιοστασίου, ἑκάστη τῶν ἀνωτέρω ὀργανώσεων θὰ ἀντιπροσωπευθῇ εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν δι' ἑνὸς ἢ δύο ἐὰν πολὺ ἀντιπροσώπων.

ΤΑ ΠΑΛΑΙΑ ΧΡΕΗ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΔΗΜΟΥΣ

ΑΘΗΝΑΙ 9 — Τὸ Συμβούλιον Ἐπικρατείας ἐξέδωκεν ἀπόφασιν ἐπὶ σχετικῆς προσφυγῆς ἐνδιαφερομένων, ἀποφανθὲν ὅτι οἱ δῆμοι καὶ αἱ κοινότητες δικαιοῦνται νὰ εἰσπράξουν τὰ ὀφειλόμενα πρὸς τούτους χρέη ἐκ παλαιῶν οἰκονομικῶν χρήσεων ἔστω καὶ ἂν ἐβεβαιώθησαν μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ νέου Συντάγματος. Ὑπενθυμίζεται πάντως, ὅτι τὰ χρέη ταῦτα δύνανται νὰ πληρωθοῦν μέχρι 15ης Ἰανουαρίου ἄνευ προσαυξήσεων.

Η ΕΚΔΟΣΙΣ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΩΝ ΥΠΟ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ 8. — Τὸ ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν δι' ἐγκυκλίου του ἀπευθυνομένης πρὸς τοὺς γενικοὺς διοικητάς, νομάρχας καὶ ἐπάρχους τονίζει τὴν ἀνάγκην, ὅπως οἱ δήμαρχοι καὶ οἱ πρόεδροι τῶν κοινοτήτων μὴ ἐκδίδουν πιστοποιητικὰ ἀφορῶντα εἰς γεγονότα, ὧν δὲν ἔχουν ἰδίαν ἀντίληψιν, ἢ δὲν προκύπτουν ταῦτα ἐκ τῶν παρ' αὐτοῖς τηρουμένων στοιχείων.

ΤΟ ΠΡΟΕΔΡΕΙΟΝ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν συνελθὸν τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Πολυγύρου ἐπανεξέλεξε Πρόεδρον αὐτοῦ τὸν κ. Κων)τῖνον Γεροχρῖστον, ἀντιπρόεδρον δὲ τὸν κ. Ἰωάννην Γερουβασιλείου.

ΠΡΟΓΑΜΙΑΙΟΝ ΠΙΣΤΟΠ)ΚΟΝ ΥΓΕΙΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ 9.— Ἐντὸς τῶν ἡμερῶν τὸ συντονιστικὸν συμβούλιον θὰ ἐξετάσῃ τὸ θέμα τοῦ προγραμμαίου πιστοποιητικοῦ ὑγείας, βάσει τοῦ καταρτισθέντος ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ Προνοίας σχετικοῦ σχεδίου νόμου.

ΘΑΝΑΤΟΣ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΥ

Εἰς τὰς ἐνταῦθα φυλακὰς ὅπου ἐκρατεῖτο διὰ λιποταξίαν ὁ ἐκ Νικήτης Δημήτριος Δ ληθανίσης, ἀπεβίωσεν τὴν 7ην τρέχ. πάσχων ἐκ καρδιακοῦ νομίσματος.

Η ΑΡΧΑΙΑ ΠΟΛΙΣ ΑΣΣΑ

Εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον τῆς «Φωνῆς τῆς Χαλκιδικῆς» ἐδημοσιεύθη ἐκ Πυργαδικίων, σχετικῶς μὲ τὴν ἀκριβῆ τοποθεσίαν τῆς ἀρχαίας πόλεως Ἄσσα, ἡ περιοχὴ αὕτη ἐκαλεῖτο κατὰ μαρτυρίαν τοῦ Ἀριστοτέλους Ἀσσηρίτις καὶ διερρέετο ὑπὸ τοῦ ψυχροῦ (Πλατάνι) ποταμοῦ πηγάζοντος ἐκ τοῦ Χολομῶντος, Ὑψιζώνου καλουμένου κατὰ τὴν ἀρχαιότητα καὶ ἐκβάλλοντος εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τοῦ Σιγγιτικοῦ κόλπου, δὲν ἔχει εἰσέτι διευκρινισθῇ. Πάντως ἀναφέρεται μεταξὺ τῶν πόλεων τῆς Σιθωνίας, ἤτοι τῆς Φυσκέλλας, τῆς Παρθενοπόλεως, τὴν Γαληψόν, τὴν Τορώνην, τῆς Δέρρας, τῆς Ἀμπέλου, τῆς Σάρτας, τῆς Σίγγης, τῆς Πίλωρου καὶ τῆς ὁμωνύμου Σιθωνῆς.

Ἡ ἱστορία ἀναφέρει ὅτι αὕτη ἐποικισθεῖσα ὑπὸ τῶν Χαλκιδαίων τῆς Εὐβοίας ἦτο ἡ πρώτη πόλις, τὴν ὁποίαν ἐπεσκέφθη ὁ Περσικὸς στόλος κατερχόμενος κατὰ τῆς Ἑλλάδος μετὰ τὴν ἧτταν τοῦ ὁποίου ὑπεχρεώθη καὶ αὕτη νὰ ἀποστέλλῃ εἰς τοὺς Ἀθηναίους τὸν ὑπὸ τοῦ Ἀριστείδου ὁρισθέντα φόρον. Ὁ διατρέχων δὲ ταύτην ποταμὸς ἔλαβε τὸ ὄνομά του ἐκ τῶν λίαν ψυχρῶν ὑδάτων του καὶ ἐφημίζετο ὅτι εἶχε τὴν ἰδιότητα νὰ προσάγῃ «μέλανας ἄρνας» ἐκ τῶν προβάτων τῶν βοσκόντων εἰς τὰς ὄχθας του.

Ὁ Ἡρόδοτος (βιβλ. 7.122) ἀναφέρει ταύτην ὡς κειμένην ἐπὶ τῆς δυτικῆς παραλίας τοῦ Σιγγιτικοῦ κόλπου «Διέχουσαν δὲ εἰς κόλπον ἐν τῇ Ἄσσα τε πόλις καὶ Πίλωρος καὶ Σίγγος».

Θὰ χρειασθοῦν ἀνασκαφαὶ καὶ ἔρευναι διὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῆς ἀκριβοῦς τοποθεσίας τῶν ἄλλοτε ποτὲ ἀνθουσῶν πόλεων τῆς Χαλκιδικῆς ὧν ἐλάχιστα ἴχνη σήμερον σώζονται.

Γ.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΔΙΚΑΙΑ ΠΑΡΑΠΟΝΑ ΡΑΠΤΩΝ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

Κε Διευθυντά,

Παρακολουθοῦμεν τακτικώτατα τὴν Ἐφημερίδα σας καὶ ἀναγινώσκομεν ἐπιμελέστατα πάντα τὰ ἐν αὐτῇ ἀναγραφόμενα. Οὐδέποτε εἴδομεν δημοσιευομένην ἐν αὐτῇ διακήρυξιν διαγωνισμοῦ τινος τῶν Ἀγροτικῶν Φυλακῶν Κασσάνδρας. Ἐν τούτοις πληροφορούμεθα ἤδη, ἐκ τῶν ὑστέρων, ὅτι τελευταίως αἱ ἄνω ἔρω Φυλακαὶ ἀνέθεσαν εἰς κάποιον τὴν ῥαφὴν 85 χειμερινῶν στολῶν, διὰ τοὺς φύλακάς των. Δὲν γνωρίζομεν ἐὰν τὴν διακήρυξιν τοῦ σχετικοῦ διαγωνισμοῦ ἐδημοσίευσαν εἰς τινα Ἐφημερίδα τῆς Θεσ)νίκης ἢ τῶν Ἀθηνῶν, οὔτε ἐὰν ἐτηρήθησαν τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου σχετικῶς ὁριζόμενα. Κατὰ τύπους ἀσφαλῶς αἱ Φυλακαὶ θὰ εἶναι ἐν τάξει. Ἀλλ' ἡ οὐσία εἶναι ὅτι οἱ ῥάπται τῆς ***Χαλκιδικῆς*** δὲν ἔλαβον γνῶσιν τοῦ διαγωνισμοῦ αὐτοῦ, τὸν ὁποῖον διενήργησαν Φυλακαὶ τῆς ***Χαλκιδικῆς***, μολονότι ὑπάρχει ἐγχώριος τύπος, τὸν ὁποῖον παρακολουθοῦν ὅλοι οἱ ἐπαγγελματίαι τῆς Χαλκιδικῆς καὶ ὅτι τοῦτο δὲν ἀποτελεῖ μόνον πλῆγμα κατὰ τῶν ἐπαγγελματικῶν ἡμῶν συμφερόντων ἀλλὰ καὶ κατὰ τῶν συμφερόντων νομίζομεν, τῶν Ἀγροτικῶν Φυλακῶν Κασσάνδρας.

Πολύγυρος 9)1)54

Μετὰ τιμῆς

Οἱ Ράπται Πολυγύρου

Ἄγγελος Ριγάνης, Ἰωάννης Παπαγιάννης, Ἰωάννης Τάμπαρης, Γεώργιος Γκιούρας, Ἀναστάσιος Κωνσταντινίδης.

Ο ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟΣ ΦΟΡΟΣ ΤΩΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ 9.— Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 63.270 ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ τοῦ Ἐμπορίου ἀπὸ τῆς 1ης Ὀκτωβρίου 1953 αἱ ξενοδοχειακαὶ ἐπιχειρήσεις αἱ ἀνήκουσαι εἰς τὰς τάξεις Γ΄ Δ΄ καὶ Ε΄ ἀπαλλάσσονται τῆς ὑποχρεώσεως καταβολῆς ὑπὲρ τουριστικῶν τόπων, ποσοστοῦ 30)ο ἐπὶ τῶν ἐξ ἐνοικιάσεως κλινῶν ἀκαθαρίστων εἰσπραξεων.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Καθίσταται γνωστὸν εἰς τοὺς καταλαβόντας μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1949 δημασίας δασικὰς ἐκτάσεις πρὸς καλλιέργειαν, ὅτι ἡ προθεσμία ὑποβολῆς αἰτήσεων ἐξαγορᾶς τούτων λήγει τὴν 3ην Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. καὶ ὅτι πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης οὐδεμία αἴτησις θὰ γίνῃ δεκτή.

Εἰς τὴν ὑποχρέωσιν τῆς ὑποβολῆς τοιαύτης αἰτήσεως ὑπόκεινται καὶ ἐκεῖνοι οἵτινες ὑπέβαλον σχετικὰ δικαιολογητικὰ καὶ ἐκοινοποιήθη εἰς αὐτοὺς ἡ ἔγκρισις τῆς ἐξαγορᾶς χωρὶς νὰ προσέλθωσιν οὗτοι, ἐντὸς τῆς ταχθείσης διμήνου προθεσμίας διὰ τὴν καταβολὴν τοῦ καθορισθέντος τιμήματος.

Ἐν Πολυγύρῳ τῇ 9)1)54

Ὁ Δασάρχης

ΔΗΜ. ΛΑΝΗΣ

Σημ. «Φωνῆς». Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι ἡ ἀνωτέρω ἀνακοίνωσις ἀφορᾷ ἅπαντας τοὺς ἐνδιαφερομένους τοῦ Νομοῦ μας.

ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΑΚΤΗΜΟΝΩΝ

ΛΑΚΚΩΜΑ 5. — Τὴν 30ὴν Δεκεμβρίου 1953 ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεων Νομοῦ Χαλκιδικῆς συνεδριάσασα εἰς τὸ Κοινοτικὸν Γραφεῖον τῆς Κοινότητος Λακκώματος ἐξεδίκασεν αἰτήσεις ἀκτημόνων, οἱ ὁποῖοι ζητοῦν τὴν γεωργικήν των ἀποκατάστασιν.

Κατόπιν τῆς ἐκδικάσεως ταύτης οἱ ἀκτήμονές μας καλλιεργηταὶ Λακκώματος πιστεύουν καὶ ἐλπίζουν, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ θὰ συντομεύσῃ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως ἡ ὁποία θὰ συντελέσῃ ὥστε ἡ πρὸς διανομὴν ἔκτασις κατὰ τὸ τρέχον ἔτος νὰ καλλιεργηθῇ πρὸς ὄφελος τῆς Ἐθνικῆς καὶ ἀτομικῆς μας οἰκονομίας.

Π. ΕΥΘΥΜΙΑΔΗΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

Πρόσκλησις Γενικ. Συνελεύσεως

Καλοῦνται τὰ μέλη τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Χαλκιδικῆς εἰς Γενικὴν συνέλευσιν τὴν 31ην Ἰανουρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11 π. μ. εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Συλλόγου.

ΘΕΜΑΤΑ

1) Ἐκλογὴ Προέδρου
2) Ἐκλογὴ μέλους Διοικητικοῦ Συμβουλίου.
3) Διάφοροι ἀνακοινώσεις.

Ἐν Πολυγύρῳ τῇ 3)1)1954

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δικηγ. Συλλόγου

Κ. Χ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ